Proletari din toate ţările uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 389
Vineri 17 Ianuarie 1958

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. R.

In întreaga ţară

Au început propunerile de candidaţi în alegerile pentru Sfaturile Populare

Intr-o atmosferă sărbătorească, au început la 15 ianuarie în oraşele şi satele patriei noastre adunările populare în cadrul cărora alegătorii propun candidaţii Frontului Democraţiei Populare pentru alegerile de deputaţi în sfaturile populare care se vor ţine în ziua de 2 martie a.c.

Peste tot aceste prime adunări au demonstrat cu putere încrederea nețărmurită a oamenilor muncii de la oraşe şi sate, în politica înţeleaptă a partidului şi guvernului, ataşamentul lor deplin faţă de partid şi guvern, hotărîrea lor nestrămutată de a sprijini cu toate puterile lor marea operă de construire a socialismului în Republica Populară Romînă.

Cu chibzuială şi cu multă dragoste, alegătorii au propus drept candidaţi ai F.D.P. în alegeri pe cei mai buni fii ai poporului — muncitori şi ţărani muncitori, oameni de ştiinţă şi cultură, activişti de partid şi ai organelor de stat, încredinţaţi că ei vor şti să îndreptăţească cu cinste marea încredere care li se acordă.

Propunerile de candidaţi pentru alegerile de deputaţi în sfaturile populare continuă în întreaga ţară.

In capitală

In oraşul Bucureşti au avut loc numeroase adunări pentru propunerea candidaţilor F.D.P. în vederea alegerilor de la 2 martie. Muncitorii uzinei „Grigore Preoteasa" şi numeroşi cetăţeni din cartierul Rahova au propus drept candidat al F.D.P. pentru circumscripţia electorală orăşenească nr. 286 pe tovarăşul Florian Dănălache, membru al C.C. al P.M.R., membru în Prezidiul Marii Adunări Naţionale, prim secretar al Comitetului orăşenesc de partid Bucureşti.

Locuitorii cartierului Bucureştii Noi şi muncitorii ceferişti au propus candidat în circumscripţia electorală orăşenească nr. 383 pe mecanicul de locomotivă Ştefan Lungu, Erou al Muncii Socialiste, cunoscut militant pe tărîm obştesc.

La adunarea electorală care a avut loc la clubul întreprinderii „Drum nou", cetăţenii au propus drept candidat al F.D.P. în circumscripţia electorală orăşenească nr. 133 pe tov. ing. Anton Vlădoiu, preşedintele Comitetului executiv al Sfatului Popular al Capitalei, iar în circumscripţia electorală raională nr. 152 — pe gospodina Elena Stoenescu, deputată în acea circumscripţie, evidenţiată în activitatea obştească de gospodărire a cartierului.

In ţară

Printre candidaţii Frontului Democraţiei Populare propuşi în regiunea Hunedoara se află tovarăşii Sigismund Lacatoş, miner de la Uricani, în circumscripţia electorală regională nr. 52; Tiberiu Muşea, ţăran muncitor din satul Tuştea, directorul căminului cultural, în circumscripţia electorală regională nr. 23; Gligor Hada, colectivist din satul Felna, raionul Alba, în circumscripţia electorală regională nr. 3.

In regiunea Iaşi au fost propuşi candidaţi în alegeri printre alţii tovarăşii Dumitru Gheorghiu, prim secretar al Comitetului regional P.M.R. Iaşi, în circumscripţia electorală regională nr. 39 şi Ion Niculi, vechi militant al mişcării muncitoreşti, în circumscripţia electorală nr. 5. In comuna Aroneanu din raionul Iaşi cetăţenii l-au propus pe ţăranul întovărăşit Dumitru Zamfirescu, care, — deputat şi pînă acum, — a fost în fruntea cetăţenilor la realizarea unor importante acţiuni gospodăreşti.

In adunările care au avut loc în regiunea Galaţi, au fost propuşi tovarăşii ing. Marcel Nemţuc, directorul S.M.T.-ului Ianca, pentru circumscripţia electorală raională nr. 3; Vasile Ghinea, tractorist la gospodăria de stat „Ştefan Furtună", pentru circumscripţia electorală raională nr. 6 şi alţii.

In prima zi au fost propuşi candidaţi ai F.D.P. pentru alegerile de la 2 martie peste 300 de oameni ai muncii din oraşele şi comunele regiunii.

De pe ogoarele patriei în aceste zile

Ritmul pregătirii utilajului agricol trebuie intensificat

In întreaga ţară, lucrările de pregătire a utilajului agricol necesar în campaniile agricole din acest an continuă să se desfăşoare cu intensitate sporită. In S.M.T-uri, pînă la 12 ianuarie 1958 tractoarele fuseseră reparate în procent de 25,6 la sută, plugurile 36,3 la sută, semănătorile 38,4 la sută, iar cultivatoarele 24,4 la sută.

In vreme ce unele S.M.T.-uri au şi terminat reparaţiile (S.M.T. Turnişor), iar altele au obţinut realizări de seamă (S.M.T. Laloş-Craiova 63 la sută la tractoare, S.M.T. Vlaici-Piteşti 63 la sută, S.M.T. Lăzarea, Regiunea Autonomă Maghiară 61 la sută), în alte staţiuni pregătirea utilajului bate pasul pe loc. Reparaţiile sînt mult întîrziate în S.M.T.-urile din regiunile Cluj, Iaşi şi Bucureşti

In gospodăriile de stat se poate constata că cele mai importante realizări au fost obţinute în cadrul trusturilor Timişoara (45 la sută), Oradea (49 la sută), Aprovizionarea Capitalei (47 la sută) şi Autonomă Maghiară (43 la sută).

Un număr prea mic de tractoare a fost reparat în cadrul trusturilor Hunedoara (9 la sută), Bucureşti (25 la sută), Craiova (26 la sută), Constanţa (35 la sută), Suceava (35 la sută).

Şi la centrele mecanice se putea executa în această vreme un volum mai mare de reparaţii. In aceste unităţi s-au reparat pînă acum numai 34,26 la sută din numărul motoarelor afluite şi 34,95 la sută din numărul tractoarelor.

Conducerile S.M.T., G.A.S. şi centrelor mecanice au datoria să ia grabnice măsuri în vederea impulsionării ritmului reparaţiilor. De asemenea Direcţia generală de aprovizionare şi desfacere din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii are datoria să ia măsuri ca depozitele şi bazele de aprovizionare din ţară să poată pune la dispoziţia unităţilor agricole de stat materialele şi reperele de care au nevoie.

In toiul reparaţiilor

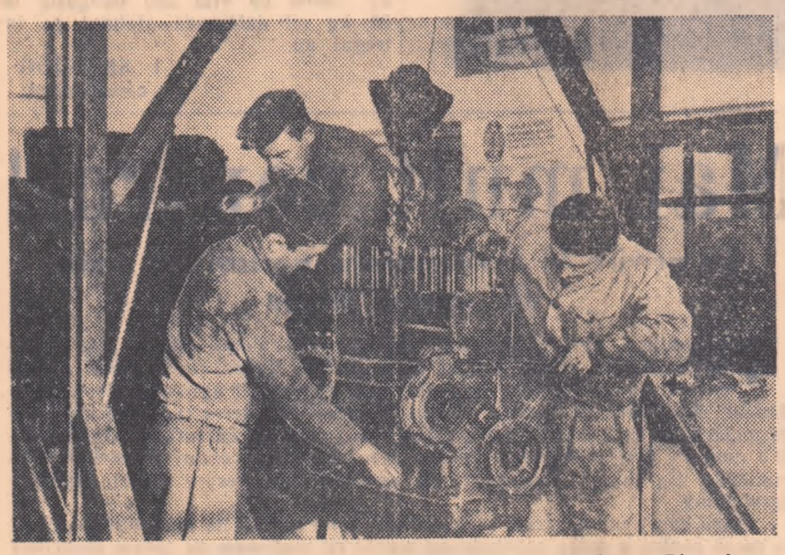

La staţiunea de maşini şi tractoare Bărcăneşti, regiunea Ploeşti, revizuirea şi repararea utilajului agricol este în toi.

Pînă zilele trecute, harnicii mecanizatori de la acest S.M.T. au reuşit să repare 20 de tractoare, 18 pluguri de tractor şi un însemnat număr de cultivatoare, semănători, grape, discuitoare etc.

In fotografie: mecanicul de sector Bogdan Alexe împreună cu mecanicii Radu Ion şi Vasile Lazăr, lucrînd la cuplarea motorului la şasiu, a unui tractor M.T.Z.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Cînd munca este bine organizată

...In scurtă vreme, poate chiar în februarie, vor începe din nou muncile agricole. Ce fac în prezent muncitorii S.M.T.-ului Sighişoara pentru ca în muncile agricole din primăvară să dobîndească succese tot atît de frumoase ca în 1957? La această întrebare tov. ing. Radu, agronomul şef al staţiunii, mi-a răspuns:

— Acum, cu ajutorul agronomilor de sector, dăm sprijin gospodăriilor colective la întocmirea planului de producţie pe 1958. Foarte curînd vom începe şi încheierea contractelor de lucrări. O atenţie deosebită dăm totodată pregătirii utilajului agricol necesar muncilor agricole de primăvară

— Cum staţi pînă la ora actuală cu reparatul maşinilor şi uneltelor agricole?

— Uitaţi, aceasta este situaţia pregătirilor. Pînă la 12 ianuarie am reparat... Dar mai bine să mergem în ateliere şi acolo împreună cu tov. Bek Kurt, şeful de atelier, o să putem afla mai multe...

Pe tov. Bek l-am găsit meşterind la un motor K.D. împreună cu alţi mecanici. El ne-a spus:

— De vreo doi ani încoace, S.M.T.-ul nostru execută reparatul tuturor tractoarelor şi restul de utilaj agricol în atelierul propriu. Aceasta ne aduce anual importante economii. In această perioadă, noi am planificat să revizuim şi să reparăm 50 de tractoare. Pînă acum, am pus la punct 20 de tractoare, iar altele 17 sînt în lucru. Cred însă că în mai puţin de 10 zile le vom da gata. Pe lîngă acestea am mai reparat şi 15 pluguri de tractor, 8 semănători de cereale, 17 discuitoare şi 8 grape.

— In ce fel aţi organizat munca la reparaţii?

— Ca în fiecare an, pe ansamble. Am organizat 10 posturi care sînt: demontare-tractoare, montaj-motoare, pompe de injecţie, chiulase, rodaj şi altele. Reparatul tractoarelor pe posturi îi specializează pe oamenii din punct de vedere profesional, iar reparaţiile se fac la vreme şi la un înalt nivel tehnic.

Am aflat de la tov. Bek că pentru a asigura la vreme piesele de schimb necesare şi a obţine economii importante nu aşteaptă numai repere noi de la baza de aprovizionare, ci recondiţionează numeroase repere cum sînt: chiulase, roţi de întindere, pompe de injecţie, turbine şi bucşe la pompele de apă şi altele.

La S.M.T. Sighişoara s-ar fi putut obţine şi mai bune rezultate dacă n-ar lipsi de la baza nr. 5 unele piese strict necesare cum sînt: pinioane pentru cutia de viteză şi ambielaje pentru motoraşe. De asemenea, semănătorile, grapele şi cultivatoarele se repară în condiţii grele, deoarece S.M.T.-ului nu i s-a asigurat spaţiul corespunzător şi pentru executarea reparaţiei maşinilor agricole.

GH. BACIU

UN NOU CONCURS RADIOFONIC „Cine ştie, ne scrie"

Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi Radiodifuziunea Romînă organizează începînd de duminică 19 ianuarie, în cadrul emisiunii „Jurnalul satelor" de la orele 16,30 concursul „Cine ştie, ne scrie".

Concursul va avea 80 de întrebări din toate sectoarele agriculturii, care vor fi difuzate în fiecare duminică în grupuri de cîte 10 întrebări. La concurs pot lua parte toţi ţăranii muncitori cu gospodării individuale, întovărăşiţi şi colectivişti, precum şi muncitori din gospodăriile agricole de stat şi din S.M.T.-uri. Răspunsurile vor trebui să fie expediate cel mai tîrziu la două zile după fiecare emisiune-concurs.

Cîştigători vor fi toţi aceia care vor răspunde la cît mai multe întrebări şi vor întruni numărul cel mai mare de puncte. Acestora li se vor acorda drept premii aparate de radio şi patefoane, stofe pentru haine, truse apicole, serviete, stilouri şi creioane în truse, ceasuri deşteptătoare, cisme de cauciuc şi alte obiecte de uz personal, precum şi cărţi.

Carnet de reporter

Despre seminţe şi oameni

Mă cheamă zilele trecute secretarul de redacţie şi mă ia repede:

— Pleci la Ploeşti?

— Plec, — îi răspund.

— Buuun! Imi aduci un reportaj frumos, de-a întîia, despre... (aici făcu o mică dar strategică pauză), laboratorul regional pentru controlul seminţelor.

Am numărat în gînd pînă la cincizeci ca să nu mă pripesc cu răspunsul — un obicei pe care vi-l recomand cu multă căldură — m-am prefăcut bolnav, i-am spus că trebuie să mă mut, că am o mătuşă bolnavă, dar zadarnic.

A doua zi mă aflam la Ploeşti, tot atît de entuziasmat ca un pacient în sala de aşteptare a unui dentist.

O stradă liniştită, o clădire nouă cu un singur cat, o firmă modestă la intrare. Unde sînteţi voi coşuri fumegînde de uzină, voi peisaje sălbatice, unde sînteţi voi nesfîrşite cîmpii brăzdate de tractoare?

Am oftat şi am intrat. M-a primit tovarăşul inginer Petre Butnaru, şeful laboratorului, şi după cum mi-am dat seama mai tîrziu, un bine cunoscător de seminţe, ca şi de oameni.

L-am ascultat. Mai întîi am privit indiferent. Apoi curios. Pînă la urmă, cu bloc-notesul în mînă, am început să scriu înfrigurat explicaţiile date de inginera Elvira Farcaş.

Spunea dînsa — comparaţia, deşi frumoasă, nu-mi aparţine — că seminţele ce sosesc pentru control pot fi asemuite cu oamenii. Ascultînd-o, i-am dat dreptate.

Vin aci la laborator seminţe de grîu, orz, ovăz, secară, mazăre, porumb, borceag etc., din 52 gospodării colective, 13 gospodării de stat şi 507 întovărăşiri. Săculeţii de cîte 1 kg cuprind proba luată dintr-un lot de maximum 20.000 kg. Este o operaţie ce presupune deosebită grijă din partea unităţii care trimite proba, deoarece prin autosortare se pot lua fie seminţe de proastă calitate, fie prea bune. Odată încheiat procesul-verbal de predare a mostrelor, sămînţa este înscrisă în registrul de analiză şi i se întocmeşte o fişă ca oricărui... pacient.

Abia acum începe însă adevărata muncă de laborator. Intîi, examenul organoleptic. Se controlează dacă sămînţa respectivă are culoarea şi mirosul normal, mucegaiul, de pildă, dăunînd germinaţiei. Să presupunem că primul examen a fost trecut cu succes. Urmează luarea probelor pentru analiza purităţii. Analiza se execută gravimetric şi numeric. In vase mici numite godete se iau cîte două probe a 50 de grame fiecare şi se trec printr-o sită metalică cu orificii de diametru diferit, corespunzător soiurilor de sămînţă. Probele se răstoarnă apoi pe un cristal şi cu o spatulă se face separaţia seminţelor pure de impurităţi şi de seminţele altor plante de cultură.

Acu', dacă este vorba de mazăre, porumb sau grîu, treaba nu-i chiar grea. Dar cînd execuţi aceeaşi operaţie la seminţele de begonia, tutun, floarea nopţii sau gura leului, tot atît de minuscule ca firul de nisip, îţi trebuie o răbdare de adevărat mucenic...

După stabilirea procentului gravimetric (prin cîntărire) al impurităţilor, se execută analiza numerică, adică numărarea tuturor impurităţilor la kilogram. Se înscriu şi aceste date în fişă şi fără nici o pauză urmează cea de a treia analiză, respectiv stabilirea greutăţii absolute la 1.000 de boabe. Germinaţia — cea de a patra analiză — durează mai mult. Sămînţa pură de grîu, porumb, orz, ovăz etc. se pune în termostate închise pentru germinaţie la întuneric, Seminţele de legume şi flori germinează la lumină. Pentru germinaţia la întuneric, seminţele sînt puse în vase de porţelan avînd ca strat germinativ nisip de cuarţ sterilizat şi umezit. Din fiecare soi de sămînţă se pun cîte 100 boabe în 4 vase, repetiţia fiind necesară pentru stabilirea mediei. După două zile, se citeşte energia germinativă, iar după şapte zile facultatea germinativă.

Pentru germinaţia la lumină se iau tot 4 probe, aşezate pe hîrtie de filtru umezită prin aparatele „Iacobsen".

După stabilirea purităţii şi germinaţiei se calculează şi se înscrie în fişă valoarea culturală a seminţei. Dacă, de pildă, puritatea a fost 100 şi germinaţia 99, valoarea culturală va fi 100 × 99, împărţit la 100, adică 99. Deci, dintr-o sută de boabe numai una singură nu va încolţi. (Ce bine ar fi dacă toate probele aduse la laborator ar da o asemenea valoare culturală)

Cea de a şasea analiză şi ultima este verificarea contaminării cu dăunători.

Am uitat să vă vorbesc despre diafanoscop, un aparat cu ajutorul căruia se controlează puterea germinativă a seminţelor tari: păstîrnac, mărar, graminee perene, precum şi de analiza biochimică — cu indigo carmin — a seminţelor de pomi fructiferi.

Odată încheiate toate analizele, seminţele bune primesc un buletin roşu, cele respinse un buletin negru — acesta din urmă conţinînd şi indicaţiile necesare pentru tratarea seminţelor respective.

Utilitatea acestor analize? Iată numai două exemple din multe, destul de grăitoare: De la „Agrosem" a sosit pentru analiză o mazăre de toată frumuseţea. La proba de germinaţie, nici măcar o boabă bună. Fusese tratată cu prea multă sulfură de carbon. Altul! Gospodăria colectivă „Gh. Doja" din Boldeşti trimite orz de primăvară. Se găsesc nu mai puţin de 3500 seminţe de buruieni la kg, cînd STAS-ul admite cel mult 100.

De multe ori însă — şi aceasta este „of-ul" cel mare al tovarăşilor de aici, — seminţele sînt aduse pentru analiză cu o zi două înainte de începerea campaniei de însămînţări. *Ce măsuri mai pot fi luate atunci? Este aidoma cazul bolnavului ce vine tîrziu la operaţie.*

* * *

Vă fac o mărturisire. Nu mai sînt supărat pe secretarul de redacţie. Am învăţat — cam tîrziu poate — că subiectele reportajelor n-au nici o legătură directă cu înălţimea coşurilor de uzină sau dimensiunile ogoarelor.

S. LEONARD

In cuprinsul ziarului:

- P. Voiculescu: Mai mult decît prevede contractul (pag. a 2-a)
- PREGATIRI PENTRU ALEGERI (pag. a 2-a)
- V. Cazacu: Mai multă atenţie lucrărilor din sectorul pomicol al raionului Teleajen (pag. a 3-a)
- Ing. O. Feneşan: Martonvasar — bază importantă a cercetărilor agricole în R. P. Ungară (pag. a 4-a)

O problemă de interes general pe cale de rezolvare

Dezvoltarea sectorului legumicol în G.A.S.-urile din regiunea Constanţa

I. CALOTA
şeful secţiei agrare a Comitetului regional P.M.R. — Constanţa

In fiecare an în lunile de vară la Constanţa şi în localităţile Vasile Roaită, Eforie, Techirghiol, Mamaia şi Costineşti vin să-şi petreacă concediul de odihnă, sau să-şi îngrijească sănătatea peste 60.000 de oameni ai muncii. Această situaţie impune ca oraşul Constanţa şi staţiunile balneare de pe litoral să fie bine aprovizionate cu produse industriale şi alimentare, care să satisfacă în bune condiţii atît nevoile localnicilor, cît şi pe cele ale sezoniştilor. Nu s-ar putea spune că în timpul verii trecute oraşul Constanţa şi staţiunile amintite mai sus n-au fost bine aprovizionate. Oamenii muncii au găsit suficiente mărfuri industriale şi alimentare. Trebuie arătat totuşi că unele produse, ca legumele şi zarzavaturile, nu au fost întotdeauna suficiente şi de cea mai bună calitate.

Pentru aprovizionarea cu legume şi zarzavaturi a cantinelor, localurilor de alimentaţie publică şi a pieţii, gospodăriilor agricole de stat le revenea un rol de seamă. In anul 1957, gospodăriile agricole de stat din regiune au livrat unităţilor contractante peste 9.000 tone legume şi zarzavaturi, ceea ce înseamnă 71 la sută din planul Aprozarului (fără cartofi). După cum se vede, gospodăriile agricole de stat din regiunea noastră n-au satisfăcut în întregime cerinţele consumatorilor. Trebuie arătat că această situaţie nu se datoreşte numai neîndeplinirii planurilor de producţie de către gospodării, ci în special, din cauza repartizării nejuste a sectorului legumicol în cadrul trustului regional Gostat. Aşa de pildă, peste 40 la sută din legume şi zarzavaturi erau produse de gospodăriile Pietroiu, Feteşti, Cocargeaua, Borduşani şi Luciu Giurgeni — gospodării ce se găsesc în baltă la distanţă de 80-100 km de baza de consum. La aceasta s-a mai adăugat şi proasta planificare a eşalonării cultivării legumelor şi zarzavaturilor, motiv pentru care recoltatul s-a făcut masiv, peste nevoile imediate de consum, ceea ce a dus la stricarea unor cantităţi însemnate chiar pe locul de producţie. De asemenea, datorită distanţelor mari (pentru transportul produselor era nevoie de cca 32 de ore pînă la bazele de desfacere) multe produse s-au depreciat pe drum. Totodată, din cauza acestor transporturi cheltuielile s-au ridicat cu 50 la sută faţă de preţul de achiziţii. Bunăoară, pentru transportul unui vagon de roşii de la gospodăria de stat Pietroiu s-au cheltuit 1.490 lei, adică 0,15 lei pentru fiecare kg, faţă de preţul mediu de achiziţii care a fost de 0.30 lei kg.

Ţinînd seama de aceste dificultăţi, cît şi de faptul că toţi consumatorii trebuie să primească legume şi zarzavaturi de calitate şi ieftine, Comitetul regional de partid Constanţa a hotărît studierea acestei probleme şi stabilirea măsurilor corespunzătoare. A fost constituită o comisie formată din specialişti, care, în urma studiului făcut, a constatat că în apropierea oraşului Constanţa şi a localităţilor balneare de pe litoral există posibilităţi de lărgire a bazinului legumicol din gospodăriile de stat.

Gospodăria Ovidiu poate mări suprafaţa de grădină irigată de la 300 ha la 500 ha; gospodăria Medgidia poate extinde suprafaţa de grădină irigată cu încă 110 ha, cea din Moşneni cu 60 ha etc. In total, gospodăriile de stat din apropierea oraşului Constanţa pot extinde suprafeţele de grădină irigată cu 551 ha, adică de la 1.010 ha la 1.561 ha, cu investiţii foarte mici. Pro-

(Continuare în pag. 4-a)

Din experienţa unei gospodării colective care a obţinut la suta de hectare 7.700 kg. de carne şi 42.000 litri de lapte

Creşterea animalelor ne-a adus bunăstarea

ANCHETA noastra

Din ziare am aflat că sînt unele gospodării colective care nu dezvoltă creşterea vacilor şi porcilor, pe motiv că aceste specii de animale ar fi nerentabile. Această părere există chiar şi în gospodăriile colective situate în apropierea oraşelor şi centrelor industriale.

O astfel de părere este pe de-a-ntregul neîntemeiată. Tocmai pentru a dovedi acest lucru, ne-am propus să împărtăşim din experienţa noastră în creşterea animalelor.

Noi, ţăranii muncitori din Dudeşti-Cioplea — raionul Tudor Vladimirescu — ne îndeletniceam şi în trecut cu creşterea vacilor şi porcilor, îndeletnicire care ne-a făcut vestiţi în întreaga capitală. Nu mai mică ne era faima de grădinari pricepuţi. Iată de ce, cînd a fost vorba de organizarea producţiei, de stabilirea profilului economic al gospodăriei noastre colective, am hotărît să dezvoltăm în măsură cît mai mare creşterea animalelor şi legumicultura, adică tocmai acele ramuri de producţie în care aveam o experienţă acumulată de multă vreme.

In prezent, gospodăria noastră posedă ferme de creştere a vacilor, porcilor şi albinelor. In afară de acestea, mai creştem în număr destul de mare şi diferite animale de experienţă. Ferma de vaci cuprinde 35 de vaci de rasă revenind cîte 17,5 capete la suta de hectare de teren agricol. Datorită unei hrăniri raţionale şi, în general, aplicării cu pricepere a regulilor zootehnice şi sanitar-veterinare, noi am obţinut de la vacile noastre producţii destul de mari. Astfel, în ultimii trei ani, cantitatea medie anuală de lapte muls de la fiecare vacă furajată a fost de 2.700 litri. Unele exemplare au dat însă producţii cu mult mai mari. De exemplu de la vaca „Ciuta" s-au obţinut anul trecut 4.200 litri de lapte, iar de la „Păsărica" 3.400 litri. Conţinutul în grăsime al laptelui variază între 3,9 şi 4,2 în timpul iernii şi între 3,5 şi 3,8 în timpul verii. Raţia zilnică de hrană a unei vaci în timpul iernii cuprinde de obicei 10 kg de fînuri, 4 kg de concentrate, 4 kg de suculente şi se administrează în 4 tainuri, iar mulsul se face de două ori pe zi, dimineaţa şi seara.

Fiindcă veni vorba de hrana vacilor, merită să subliniem că noi am dat o mare atenţie asigurării unei baze furajere corespunzătoare. Astfel, anul trecut am asigurat pentru hrana vacilor şi a porcilor 70 tone de fîn lucernă, 40 tone de sfeclă furajeră, 80 tone de porumb siloz, 4 vagoane de praf alb de moară şi diverse concentrate precum şi însemnate cantităţi de borhot de la fabrica de bere. Retribuţia îngrijitorilor-mulgători se face în raport cu producţia obţinută, astfel că aceştia au tot interesul de-a îngriji şi hrăni cît mai bine animalele. Prin organizarea temeinică a muncii, prin reducerea cheltuielilor de muncă vie şi materializată necesară obţinerii produselor, cei 4 îngrijitori de la ferma de vaci au atins o productivitate înaltă, reuşind astfel să realizeze un preţ de cost al produselor cu mult sub cel planificat. De pildă, anul trecut, preţul de cost al unui litru de lapte a fost de 1,30 lei în loc de 1,65 lei cît era planificat.

GANEA SLAVE
responsabilul fermei de porci
şi PALCA ION
responsabilul fermei de vaci
din gospodăria agricolă colectivă
„Timpuri Noi" Dudeşti-Cioplea
Bucureşti

(Continuare în pag. a 3-a)

Un aspect din magazin

Un magazin gostat model

In ultimul trimestru al anului 1957, trustul regional Gostat Craiova a deschis un frumos magazin pentru desfacerea produselor gospodăriilor agricole de stat. In acest fel, populaţia oraşului Craiova este aprovizionată zilnic cu sortimente variate şi de calitate cum ar fi: şunci, salamuri, coştiţe, cîrnaţi, ouă, păsări vii, miere, fructe, vinuri şi ţuici etc.

Primele rezultate obţinute din vînzări sînt deosebit de bune. De pildă, numai în primele 15 zile ale anului în curs, magazinul a desfăcut produse-marfă în valoare de cîteva sute de mii de lei, ceea ce înseamnă că în cursul întregului an 1958, sarcina de a realiza un volum de vînzări în valoare de 16 milioane lei, stabilită prin plan, va putea fi îndeplinită. De altfel, conducerea trustului a luat măsuri să organizeze încă un magazin specializat în produse lactate, care va intra în funcţiune în curînd.

Totodată vor fi deschise mai multe chioşcuri în pieţele oraşelor Craiova, Turnu Severin, Tîrgu Jiu şi Caracal, unde vor fi vîndute în special sortimente legumicole.

Rezultatul acestor măsuri va fi, pe de o parte, o mai bună aprovizionare a populaţiei orăşeneşti, pe de alta, realizarea a cel puţin 5—6 milioane lei beneficii de către gospodăriile agricole de stat din cadrul trustului.

In fotografie: raionul de mezeluri al magazinului, deservit de tovarăşii Nistor Duval, responsabil, şi Mihai Popa, vînzător.

L. GHEORGHE

PREGĂTIRI pentru alegeri

Au fost delimitate circumscripţiile electorale

In vederea alegerilor de la 2 martie, în toate comunele raionului Lehliu, regiunea Bucureşti, se fac intense pregătiri. Pînă zilele trecute, fuseseră deja constituite comisia electorală raională şi comisiile electorale comunale. Totodată, au fost delimitate circumscripţiile electorale raionale şi comunale. Au fost fixate un număr de 33 de secţii de votare dintre care 31 de secţii la comune şi 2 la spitalele din raion.

In prezent, în toate comunele se desfăşoară înscrierea pe listele de alegători. In unele comune cum sînt **Dor Mărunt, Ştefăneşti** şi **Lehliu** aceste lucrări sînt pe terminate.

In sprijinul campaniei electorale

In raioanele regiunii Stalin cum sînt: Tîrnăveni, Sighişoara, Codlea, etc. comisiile electorale au început munca. O deosebită atenţie acordă consiliile F.D.P. editării materialului propagandistic. In această privinţă, un sprijin de seamă îl dau poeţii, prozatorii, dramaturgii şi muzicienii din regiune. Ei au scris numeroase lucrări în care arată cum se desfăşurau alegerile pe vremuri, cum sînt gospodărite azi comunele, cum oamenii muncii iau parte la înflorirea regiunii. In curind, vor apare culegeri de cîntece, poezii şi broşuri cuprinzînd scenete cu subiecte axate pe campania electorală. Aşa sînt, de exemplu, schiţa scriitorului Mircea Avram intitulată „Alegerile de ieri şi de azi", reportajul literar al lui Dionisie Bîrcea intitulat „Despre un sfat comunal" şi altele.

Continuă înscrierile în listele electorale

Pînă zilele trecute, fuseseră înscrişi în listele electorale din raionul Rm. Sărat peste 35.000 de alegători. In comuna Pueşti, înscrierea în liste a fost terminată, iar în comunele **Buda, Joiţa, Bălţaţi** şi altele înscrierile sînt pe punctul de a fi de asemenea încheiate.

Vor vota pentru prima oară

In regiunea Hunedoara, numărul circumscripţiilor electorale este cu 86 mai mare decît la alegerile din 1956. Dintre cei peste 77.000 de alegători înscrişi pînă acum în listele electorale, 39.000 sînt femei şi 8.500 tineri. Mulţi dintre tinerii care s-au înscris acum pe listele electorale vor vota pentru prima oară la 2 martie 1958.

La acţiunea de pregătire şi desfăşurare a alegerilor în care sînt antrenaţi mii de oameni ai muncii iau parte şi numeroşi ţărani muncitori — colectivişti şi întovărăşiţi care au obţinut în acest an recolte bogate.

Cercetînd revistele noi

Biblioteca sătească din comuna Vinga, regiunea Timişoara, are un mare număr de cititori. Iată-i pe tinerii Lebonov Lucia, Raclov Petar şi Bogdanov Iosif consultînd la bibliotecă cele mai noi reviste.

Schimbul între oraş şi sat

Exemplu bun de urmat

In faţa gazetei de perete a sfatului popular din comuna Arcani, regiunea Craiova, s-a oprit un grup de cetăţeni. Ca de obicei, gazeta le vorbeşte despre noutăţile din comună. Iată-i acum popularizaţi la loc de cinste pe fruntaşii comunei la predarea obligaţiilor de carne pe anul 1958. Printre ei îi aflăm pe ţăranii muncitori Constantin I. Cîrtoc, Dumitru Feroiu, Dumitru Cîrtoc, care şi-au achitat în întregime obligaţiile pe anul 1958.

In total, din planul pe trimestrul I/958, a fost predată pînă acum, de către ţăranii muncitori din comuna Arcani, cantitatea de 700 kg. carne drept cote cuvenite statului.

Şi în comuna Ceauru, mulţi ţărani muncitori se achită cu cinste de cotele de carne datorate statului pe anul acesta. Printre ei se numără şi Elena V. Rustoiu, care a predat 29 kg. carne de vită din obligaţia de 39 kg cît datorează statului pe întregul an.

I. SBIRGIOG
corespondent

Mai mult decît prevede contractul

— Mi-aduc aminte, începu să-şi depene gîndul Antonie Viţă, preşedintele întovărăşirii „6 Martie" din comuna Vlădila, că m-am întors de la Caracal într-o zi ploioasă, cam pe la sfîrşitul lui mai. Vorbisem cu directorul Agevacoopului şi mă îndemnase să mă sfătuiesc cu întovărăşiţii ca să încheiem şi noi contract de vînzare a grîului. Mi-a arătat atunci el, din fir-a-păr, cum stau lucrurile cu contractele astea. Mi-a vorbit despre preţul ferm de contractare, despre sporul de zece la sută, despre plata transportului şi despre toate celelalte avantaje pe care ni le pune la dispoziţie statul. Drept să fiu, la început şi eu priveam cu oarecare neîncredere. De, aşa e omul, să se îndoiască de ceea ce nu vede. Dar după discuţia avută cu directorul m-am convins că-i o treabă bună cea la care ne îndeamnă el. Şi, aşa după cum vă spusei, m-am întors în comună hotărît să stau de vorbă cu oamenii ca să încheiem şi noi contract.

Primul om cu care a vorbit Antonie Viţă, după ce s-a întors de la oraş, a fost Ion Dorobanţu, secretarul întovărăşirii. A despicat firul în patru şi i-a spus acestuia tot ce aflase acolo, la oraş, de la directorul Agevacoopului.

— Ei, ce zici Ioane, te prinzi şi tu să începem munca? E musai să încheiem contract, e în interesul întovărăşiţilor.

Ion Dorobanţu nu s-a lăsat rugat. S-a învoit pe dată şi a trecut la lămurirea oamenilor. Zile în şir au bătut amîndoi uliţele comunei. El pe o parte, iar Petre Datcu, achizitorul cooperativei, pe alta. Şedeau de vorbă cu toţi pe care îi întîlneau, fie întovărăşit, fie individual. Unii se învoiau pe loc şi semnau contractul, alţii promiteau că or să vină ei să semneze după ce îşi vor face bine socotelile. Fără îndoială că au existat şi din cei care au refuzat. Pe întovărăşiţi, preşedintele şi secretarul i-a convocat într-o adunare generală, pentru a hotărî acolo cît poate să contracteze fiecare. Ion Iordan a găsit cu cale că poate să vîndă statului 1.500 kg de grîu, Costică Proca 2.500 kg, Butuşină Marin doar 300 de kg. Fiecare şi-a făcut socoteala cam ce surplus de grîu ar putea să aibă, învoindu-se prin semnătura depusă pe contract să-l vîndă statului. La urmă, trăgînd linie în josul tabelului şi făcînd adunarea, a reieşit că întovărăşiţii s-au învoit să vîndă statului o cantitate de 40.000 kg grîu.

CE A MAI ADAUGAT BELŞUGUL DE RECOLTA

40.000 de kg de grîu, contractate cu statul, nu sînt de ici. Vom putea să ne respectăm angajamentul? îşi ziceau întovărăşiţii. Recolta însă a ţinut să-şi spuie şi ea cuvîntul. Intr-adevăr şi l-a spus atunci cînd din cupele batozei au început să curgă boabe ca aurul. Intre 1.400 şi 2.000 de kg grîu la ha au obţinut întovărăşiţii de pe pămîntul lor. Socotelile lor asupra surplusului de grîu nu mai corespundeau cu ceea ce grăiau hambarele. Ce să facă cu cantităţile ce le rămîneau în afara nevoilor lor? Să meargă cu el pe piaţă? Ar fi trebuit să piardă vreme îndelungată pentru a le vinde, căci grîu s-a făcut cu prisosinţă peste tot locul. Calea cea bună au găsit-o pe dată. O cale sigură şi fără a pierde vremea, fără a primi un preţ neconvenabil şi altele: să predea statului mai mult decît au înscris în contract a fost singura cale. Nu li s-a acordat şi această înlesnire? Ba, da! Chiţu Ion, bunăoară, deşi contractase numai 300 kg. de grîu, a dus la bază 1.400 de kg., Butuşină Marin care şi el contractase tot 300 de kg a predat 875 de kg. Ca ei au fost mulţi. Pe întreaga întovărăşire, cantitatea de grîu predată peste cea contractată s-a ridicat la un vagon şi jumătate. Bineînţeles că şi pentru această cantitate întovărăşiţii au primit acelaşi preţ ca şi pentru cea contractată, plus sporul de zece la sută şi plata transportului. Această treabă le-a mers la inimă întovărăşiţilor din Vlădila. Ba au învăţat din ea cum să procedeze pe viitor. Dovadă că pentru porumb au încheiat contract fără să-i mai „lămurească" cineva. Au cerut ei singuri, ca unii ce simţiseră de acum avantajele contractării: preţ ferm, spor, transport plătit, arvună, cîntăreală cinstită şi bani primiţi la timp. Dar şi la porumb ca şi la grîu, recolta şi-a spus cuvîntul. Belşug mai mare decît şi-ar fi închipuit întovărăşiţii din Vlădila. Peste 3.500 kg de boabe a fost media la hectar. Contractul încheiat cu cooperativa de consum era pentru 70.000 de kg de porumb boabe. Întovărăşiţii au predat însă 122.000 kg. Şi pentru că mai aveau încheiat un contract cu I.R.A.C. „Recolta" pentru 87.950 de kg, au mai vîndut şi în contul acestuia vreo 14 tone peste cele prevăzute în el.

O altă parte din surplusul de cereale din anul trecut ei continuă s-o vîndă prin sistemul de achiziţii. Petre Datcu, achizitorul cooperativei, susţine că peste 50 la sută din cele 32 de tone de grîu şi porumb achiziţionate de el pînă în prezent provin de la întovărăşiţi. Aceasta este cu adevărat o treabă de gospodari care îşi cunosc interesul.

P. VOICULESCU

Mai mult control!

Cu privire la învăţămîntul agricol de masă din raionul Bacău

Invăţămîntul agricol de masă cuprinde în raionul Bacău mai multe forme. Astfel, pentru anul în curs, au fost organizate în acest raion 6 cursuri agrozootehnice de 3 ani în 6 gospodării agricole colective (la Rădeni, Răcăciuni, Parincea, Chetriş, Săuceşti şi Bereşti). In celelalte 8 gospodării agricole colective din raion s-au organizat cursuri agrozootehnice de 3 luni. Pe lîngă căminele culturale s-au organizat cercuri agrotehnice. In comunele din raion funcţionează de asemenea, în fiecare vineri, sfaturile agrotehnice.

După cum vedem, există în raion suficiente unităţi de învăţămînt agricol de masă pentru a putea cuprinde un număr cît mai mare de ţărani muncitori dornici de a-şi îmbogăţi cunoştinţele şi de-a obţine cu ajutorul acestora recolte tot mai mari şi tot mai bune. Din păcate însă, la ora actuală, adică în plină iarnă, multe din aceste unităţi nu există decît cu numele, sau ca să ne exprimăm mai bine, numai... pe hîrtie. Aceasta deoarece unele cursuri şi cercuri agrozootehnice nu şi-au început încă activitatea.

Din cele 6 cursuri agrozootehnice de 3 ani funcţionează numai 3 (la Răcăciuni, Chetriş şi Rădeni) şi este în curs de a-şi începe activitatea încă unul (cel de la Săuceşti). La celelalte două nu se vede încă nici o „mişcare".

Nici cursurile de 3 luni nu s-au deschis încă peste tot, ca de pildă la gospodăriile agricole colective din Lipova şi Coloneşti. La fel stau lucrurile şi cu cercurile agrotehnice, care nu şi-au început încă activitatea în comunele Nicolae Bălcescu, Valea Seacă şi în alte comune.

In comunele din raionul Bacău există suficiente baze materiale pentru buna funcţionare a cursurilor şi cercurilor agrozootehnice. In această direcţie, întîmpină oarecari greutăţi doar sfaturile agrozootehnice, pentru care nu se găsesc întotdeauna localuri corespunzătoare sau combustibil. După cîte ştim, de asemenea, în acest raion sînt cadre competente, bine pregătite, pentru a conduce cursurile şi cercurile agrozootehnice, şi a preda la aceste cursuri şi cercuri. Aşa sînt, de pildă, tov. Elena Verde de la cursul de 3 ani din Răcăciuni sau Valeria Baltagu, de la cursul de 3 luni din Pănceşti, ca şi conducătorii de cercuri agrozootehnice Gheorghe Bursuc, tehnician agricol din Buhoci, Eugen Rudic, inginer agronom, şi Dumitru Mocanu, învăţător din Gloduri, Valeriu Hacighianu, învăţător din Luizi Călugăru, Vlad Nimereanu, inginer agronom, din Letea Veche, Dumitru Apostul, învăţător din Iteşti şi alţii.

Posibilităţi pentru buna funcţionare a învăţămîntului agricol de masă în raionul Bacău există aşadar. De ce atunci situaţia învăţămîntului agricol de masă nu este în acest raion satisfăcătoare? De ce la ora actuală, în perioada cea mai potrivită pentru desfăşurarea din plin a acestor forme de învăţămînt, în raionul Bacău nu funcţionează decît o parte din cursurile şi cercurile agrozootehnice?

Cauzele acestei stări de lucruri sînt multiple. In primul rînd, nu s-a făcut o bună şi susţinută mobilizare a cursanţilor. La gospodăria colectivă din Răcăciuni, de pildă, din 24 de înscrişi la cursul agrozootehnic de 3 ani participă numai 16 Este locul aici să menţionăm că la acţiunea de mobilizare a cursanţilor nu şi-au dat concursul cuvenit salariaţii sfaturilor populare comunale din raion.

Dar principala cauză a acestei rămîneri în urmă o constituie fără îndoială lipsa unui control sistematic şi eficace.

S-au dat din timp instrucţiuni pentru stabilirea programelor după specificul localităţilor respective, au fost numiţi din timp lectorii. Dar îndrumarea şi controlul de la raion s-au mărginit numai la atît. Şeful secţiei agricole raionale (ing. C. Gheorghiasa), ca şi inginerul principal al secţiei (Lascăr Ştefan), supraaglomeraţi de diferite alte sarcini, sînt puşi în imposibilitate de a efectua controlul. La aceasta se mai adaugă şi faptul că secţia agricolă raională nu dispune de suficiente mijloace de transport pentru deplasări frecvente în comunele raionului, situate la distanţe mari unele de altele şi unde, în cea mai mare parte, nici cu trenul nu se poate ajunge.

Se impune deci ca secţia agricolă raională să ia de urgenţă măsuri pentru lichidarea acestei situaţii. Şi pentru a putea face cu succes acest lucru, ea are nevoie înainte de toate de sprijinul susţinut al organelor regionale de resort.

IGOR BLOCK

Cum îi creştem, aşa îi avem

Vîntul şuiera prin ferestre, dar în odaie era cald. In faţa oglinzii, Alexandra, fata preşedintelui din Gherasem, îşi potrivea pe frunte buclele castanii. La masă, tată-său citea jurnalul. De undeva, dinspre căminul cultural, veneau pînă aici acorduri line de vioară. Auzindu-le, Alexandra întrebă din nou cu acelaşi glas plin de sfială:

— Tată, mă laşi la bal?

Tată-său se făcu că n-aude. De fapt auzea el foarte bine, dar întîmplarea de astă-vară încă îi mai stăruia în minte.

...Era pe vremea praşilei. Ca deobicei, tinerii colectivişti ieşiseră la sapă. Dar parcă se întîmpla ca în basme: Acolo unde „săpau" ziua, peste noapte creşteau la loc buruienile. A trecut peste cîmpuri preşedintele. A văzut şi i-a chemat la el pe vîrstnici, pe comunişti. Pe nea Vasile Constantin, pe Stan P. Murgoci, pe Tinca Şeicaru şi pe secretarul utemeului: „Ia uitaţi-vă aici: Vă place?" Nu! Nu le plăcea. „Să nu uităm că aşa cum îi creştem, aşa îi avem... zise preşedintele. Mîine să-i aduni pe cîmp. O să-i judece toată colectiva".

A doua zi au venit la sediu peste o sută de tineri. Cu sapele pe umeri, alături de ceilalţi colectivişti, au pornit-o la cîmp, la 2 km. depărtare de sat. S-au oprit cu toţii în capul locului. Rîndurile săpate de Ioana Spînu, Stana Preda, Gheorghe Mihalache, Anica Florea erau curate ca-n palmă.

Faţa preşedintelui s-a luminat. Ioana Spînu, fata asta isteaţă şi inimoasă, doară era nora lui. Dar chipul i s-a întunecat cînd a văzut că printre rîndurile cu buruiană se aflau şi cele săpate de fie-sa, Alexandra. S-a uitat la ea urît, îndurerat:

— Haide, ce mai aştepţi? Pune mîna pe sapă.

Alexandra s-a aplecat şi a luat sapa de coadă. Şi după ea au făcut la fel toţi cei care-şi bătuseră joc de muncă. Dar, zile în şir, preşedintele n-a uitat ruşinea pe care i-a făcut-o fie-sa.

...Nu era uşor de muncit cu tinerii gospodăriei. Dacă pînă şi acum se mai întîmplau lucruri de felul acesta, cît trebuie să fi fost de greu la început... Iaca, la anii aceia se gîndea acum preşedintele. Dintre toţi îi răsări în minte Ion, fiu-său. Era Ion ăsta un mucos, care credea că dacă e fiul preşedintelui i se trece cu vederea orice. Aşa, de pildă, în două luni de zile, Ion îşi îngrăşase caii pe care-i avea în grijă de ziceai că-s telegarii sfîntului arhanghel. „Bine, dar nu-i nimic rău în asta", ar spune unii. Intr-adevăr, n-ar fi nimic rău, dacă, de pildă, Ion şi-ar fi îngrăşat caii, să zicem, mergînd cu ei noaptea la păşune, dacă grăunţele mîncate de „caii lui" n-ar fi fost „luate" din raţia celorlalte animale. Greu i-a fost lui Spînu, tatăl, pînă să-l dezbare de obiceiul acesta. Seara venea acasă frînt de oboseală şi după ce mînca, în loc să-şi ia liniştit ziarul să citească, trebuia să-l lămurească pe fiu-său:

— Bine, mă, dacă toţi feciorii din gospodărie ar face ca tine, ce s-ar alege de avutul nostru? Sau vrei să pun mîna pe bîtă?

Nu atît frica de bîtă cît mai ales ruşinea pricinuită de caricatura pusă de utemişti la gazeta de perete l-a făcut pe Ion să micşoreze raţia telegarilor săi. Şi acuma, măcar că e unul din tinerii de ispravă ai gospodăriei, nevastă-sa, Ioana, tot îl spune la lume cînd se iveşte prilejul.

— Aşa! C-or mai fi şi alţii ca tine. Să afle cum te-am pus la respect şi să-nveţe, rîde ea, arătîndu-şi dinţii mici şi albi.

Ion se burzuluieşte.

— Da mai tacă-ţi gura, femeie, că doar n-o fi numai asta de spus, din toată gospodăria.

Ioana tace.

Intr-adevăr, nu-i numai asta de spus. Mai e şi întîmplarea cu fetele care-au venit, zor, nevoie, să ceară pămîntul înapoi şi să iasă din gospodărie, că altfel... rămîn nemăritate.

Abia toamna, cînd s-au împărţit veniturile şi cînd în gospodărie a avut loc prima nuntă, fetele s-au mai liniştit. Şi-acuma, nici că le mai pasă de pămînt, ci de zile-muncă. Că asta cer flăcăii drept zestre.

Ei şi cîte nu mai sînt?

Dar, dacă stăm să ne gîndim bine, vom vedea că unele fapte aduc tinerilor cuvinte de laudă.

Iată ce s-a petrecut nu mai de mult decît în toamna lui '57. Era o seară mohorîtă, era vînt şi burniţa mărunt şi rece. In curtea largă a colectivei în jurul grămezilor de porumb cules cu foi stăteau chirciţi mulţime de oameni. Dădeau zor să termine de dezghiocat porumbul cules.

Cei mai mulţi erau tineri. Preşedintele îi învăluia într-o privire caldă, părintească. De undeva, dinspre căminul cultural, veneau ca şi acum acorduri line de vioară. Un ţambal picura sprinten o melodie săltăreaţă.

— Da' voi, măi flăcăilor, nu vă duceţi la bal? îi întrebă el, fără să se adreseze cuiva, anume. I-auziţi cum îi mai zice ţambalul ăla afurisit. Mă furnică şi pe mine-n călcîie, măcar că nu mai sînt ca voi.

Nu s-au dus. Cum puteau ei să lase bunătate de recoltă (obţinuseră mai bine de 2.000 de kg. la ha.) în seama ploii? Cum puteau să lase porumbul să se strice? De loc, aveau vreme, slavă domnului, toată iarna.

Preşedintele se gîndeşte... Iată, cocoşii au trîmbiţat de mult miezul nopţii. Ploaia a stat. A stat şi vîntul. Undeva, în depărtare, zorile tulburi au prins să se limpezească. Din grămada de porumb n-au mai rămas decît cîteva coşuri. Tinerii abia se mai văd dintre mormanele albe de foi. Tăcută, Alexandra lucrează între cumnată-sa, Ioana, şi între Anica Florea. Preşedintele le priveşte pe toate cu drag:

— Ei vezi? Aşa mai merge, fata tatii.

Alexandra stă acum în faţa lui cu buclele frumos aranjate pe frunte şi îl întreabă din nou cu sfială:

— Tată, mă laşi să mă duc la bal?

— Du-te, du-te, fata tatii. Şi să nu uiţi să treci şi pe la Ioana. Dar mai repede că s-a făcut tîrziu.

STELA NEAGU

Contractează însemnate cantităţi de vin

Este cunoscut că în comuna noastră, Merei, raionul Buzău, ţăranii muncitori se ocupă şi cu cultivarea viţei de vie, care le aduce frumoase venituri băneşti. Cunoscînd avantajele valorificărilor prin cooperativă, mai mulţi podgoreni din Merei au încheiat în primele 10 zile ale anului acesta contracte pentru vînzarea a 127.700 litri vin. Astfel, Gheorghe Dobrin a contractat 10.000 litri, Nicolae Blejei 5.000 litri, Ştefan Crăciun 5.500 litri, Ioana Buciu 3.900 litri, Titi Alexandru 2.000 litri, iar Mihai Enescu 1.500 litri.

PAUL DUŢA
corespondent

Un nou cămin cultural

Zilele trecute a fost dat în folosinţă căminul cultural al comunei Băbiciu, regiunea Craiova. Ca să-şi poată ridica mai curînd căminul cultural, ţăranii muncitori din comună au prestat pe şantierul de construcţie a căminului peste 4.000 zile-muncă voluntară.

Căminul cultural din Băbiciu are o sală de spectacole cu 500 locuri, bibliotecă, cabină cinematografică

Oameni şi locuri

MURFATLAR

„Să reînvie faima vechilor podgorii Cotnar, Murfatlar..."

(Din raportul tov. Gh. Gheorghiu-Dej de la cel de al II-lea Congres al P.M.R.)

Gustam pentru prima dată în viaţă vinul licoros de Murfatlar. Era un Pinot-gris tare, de aproape 18 grade, gălbui, gros ca untdelemnul. După ce bei două păhăruţe, o căldură ciudată, un fel de moleşeală ţi se revarsă în tot corpul. Erau cu noi, la degustare, cîţiva membri ai unor delegaţii străine ce ne vizitau ţara. Printre ei se afla şi talentatul reporter francez Marcel Chachignon, care nu mai contenea cu laudele la adresa vinului romînesc de Murfatlar:

— Doar la noi, la Champagne, am întîlnit un vin ce poate sta alături de acesta.

Am stat mult de vorbă în acea zi cu simpaticul Chachignon. Am răsfoit împreună istoria Murfatlarului de ieri şi am „călătorit" către Murfatlarul zilelor de mîine...

★

1906... In ţara noastră „eminamente agricolă" nimeni dintre guvernanţi nu-şi întorcea faţa către agricultura Dobrogei. Către viticultura ei cu atît mai puţin.

Intr-o dimineaţă ploioasă de toamnă, la Ministerul Agriculturii şi Domeniilor, în faţa Consiliului ştiinţific, vorbeşte savantul Vasile Brezeanu, unul dintre primii cercetători pomi-viticoli din ţara noastră. El încearcă să-l convingă pe ministrul Agriculturii că în Dobrogea, pe versanţii văii Carasu, pe locurile pîrjolite de uscăciune, ar putea creşte o viţă de vie asemănătoare celei franceze de la Champagne. Savantul vorbeşte repede, pledează ca la bară, face calcule edificatoare, reproduce citate. Ministrul îşi şterge monoclul cu o batistă de olandă şi surîde. Surîde mereu, cu un aer de superioritate. Intr-un tîrziu, ia cuvîntul:

— In fond, domnilor, eu rămîn sceptic. Cînd s-a mai

pomenit în pustietatea Dobrogei viţă de vie?

Vasile Brezeanu nu se dă bătut. Îi aminteşte ministrului că încă din cele mai vechi timpuri, de pe vremea Sciţilor şi Agatirşilor, în Dobrogea Veche — Sciţia Minor — era răspîndită cultura de vie. Atît de vestite erau vinurile Sciţiei Minor încît toate popoarele migratoare, afară de unguri şi goţi, s-au simţit atrase către această provincie. Pentru a mai stăvili migraţiunea către ţinuturile de pe malurile Pontusului Euxin (Marea Neagră), regele dacilor, Buerebista, a dat dispoziţii să fie distruse viile din Sciţia Minor.

— Deci, măsura severă luată de Buerebista, domnilor, a fost determinată de motive strategice şi nicidecum de faptul că dacii erau beţivi. Bravii daci erau oameni vrednici şi cumpătaţi.

...Ministrul, apatic la început, ascultă acum cu interes incursiunea în istorie, făcută de Vasile Brezeanu. Le aduce savantul şi alte probe despre răspîndirea viticulturii în Sciţia Minor. Oraşul Dionisopolia — vechea Mangalia — purta numele lui Dionisos, zeul fericirii, al chefului şi veseliei. Cîmpiile Elizee din vechea mitologie greacă erau situate — după cum spune Homer — undeva, în stînga Pontusului Euxin, deci în Dobrogea. Licoarea din strugurii Cîmpiilor Elizee a fost cîntată de poetul Ovidiu, exilat la Tomis. In „Tristele", poetul spune: „Nu-mi împac gîndul decît cu Roma şi cu vinul acestor locuri".

...Intr-un tîrziu, cînd vorbitorul se apropie de sfîrşitul documentatei lui expuneri, ministrul l-a oprit cu un gest plictisit. A făgăduit că va aproba pentru refacerea viticulturii Dobrogei o sumă oarecare, o sumă micuţă, din cauză că „nu sînt fonduri".

Astfel a luat fiinţă în toamna anului 1906 sărăcăcioasa pepinieră viti-pomicolă de la Murfatlar.

★

Astăzi, pe locul vechei pepiniere îşi desfăşoară munca staţiunea experimentală viticolă Murfatlar. Refacerea patrimoniului viticol al Dobrogei constituie o preocupare de seamă a organelor de partid şi de stat din ţara noastră.

„Et in Arcadia ego!" Şi eu am vizitat Murfatlarul. Am văzut cîmpurile genetice în care se nasc soiuri noi din încrucişări conduse: Coarnă albă cu Afuz—Ali, Pinot—gris cu Riesling italian etc. Am văzut cîmpul experienţei de fotoperiodicitate, unde se studiază dezvoltarea anumitor soiuri de viţă de vie sub influenţa luminii; am înţeles mai cu seamă că la rădăcina acelor butuci de viţă de vie ce au dus faima Murfatlarului

peste hotare cercetătorii staţiunii au sădit şi o fărîmă din sufletul lor. Inginerul Milu Oşlobanu, directorul staţiunii, mi-a arătat cu mîndrie colecţia ampelografică de la Murfatlar, una din cele mai mari şi complete colecţii viticole din lume. Se găsesc aici aproape toate soiurile de viţă de vie ce se cultivă pe glob.

În legătură cu munca grea depusă pentru strîngerea acestei preţioase comori, maistrul Simion Tănase îmi povestea un fapt destul de interesant. Cică într-una din vizitele pe care le-a făcut în străinătate, tov. Oşlobanu a întîlnit într-o staţiune viticolă două soiuri rare de viţă de vie, care lipseau din colecţia Murfatlarului. La insistenţele tov. Oşlobanu, gazdele i-au făcut cadou cîţiva butaşi. La hotel, bucluc. Pentru a înviora rădăcinile viţei de vie primită în dar, le-a aşezat la chiuvetă şi a dat drumul la apă. Din neatenţie însă a deschis robinetul de apă caldă. Era cît pe aci să-şi omoare preţioasele plante. Apoi, cîteva zile în şir, ca un adevărat doctor, ca un părinte, inginerul s-a luptat să readucă la viaţă butaşii opăriţi...

Astăzi, pe cîmpul ampelografic de la Murfatlar cele două soiuri rare au dat rod, spre bucuria cercetătorilor de acolo.

Bucurii, mărunte bucurii de zi cu zi... Totuşi, mari bucurii, încununarea unei munci de ani şi ani de zile...

★

...Ljubliana (Iugoslavia) 1956... Maistrul Simion Tănase aşteaptă cu inima strînsă. Priveşte din cînd în cînd feţele încordate ale inginerilor Oşlobanu şi Alexandrescu. Toţi trei trăiesc aceeaşi emoţie. Se aşteaptă rezultatul concursului. Au venit să se întreacă cei mai vestiţi viticultori din ţările Europei, din Asia şi Africa, din cele două Americi. Cine va cîştiga mult rîvnitele medalii?

Comisia concursului internaţional de vinuri de la Ljubliana deliberează.

...Spicherul anunţă: „Vinul Pinot-gris 17,6 grade tărie, 110 grame la litru zahăr şi 4 la sută aciditate, produs de podgoria Murfatlar — Romînia, medalia de argint!"

Ropote de aplauze acoperă vocea crainicului. Faţa lui Simion Tănase pare scăldată în lumină. Bucurii, mari bucurii, răsplată a unei munci de ani şi ani de zile. Acesta a fost primul premiu internaţional cîştigat de podgoria Murfatlar. Au urmat apoi altele. In 1957,

vinurile romîneşti au cîştigat 8 medalii de aur, 22 de argint şi 6 de bronz la concursul internaţional de la Ljubliana.

★

Am călătorit apoi cu gîndul prin podgoria Murfatlarului de mîine.

Sîntem în toamna anului 1962. Adie dinspre mare un vînt călduţ. E o toamnă tîrzie, însorită, specifică stepei dobrogene. Frunza din vii a ruginit. Valea Carasu răsună de cîntecele culegătorilor de struguri. Nesfîrşită-i podgoria Murfatlarului! Iată, aici erau pe vremuri rîpe sterpe, rînjind ca nişte răni în trupul pămîntului. Aici era găvanul din care se scotea piatră de var.

...Valea Carasu pe care o izbeau orăcăielile broaştelor. Pretutindeni este acum podgorie. O singură podgorie, uriaşă, cu peste 1.000 de hectare, viţă nobilă pe rod, aparţinînd noii gospodării de stat viticole creată aci după planurile inginerului proiectant Teodorescu şi sub îndrumarea prof. academician Gherasim Constantinescu.

...Funicularele aleargă pe cablu. Poartă în pîntecele vagonetelor strugurii copţi, dulci ca mierea. Funicularele transportă strugurii de la locurile recoltatului, la locul de vinificaţie. Şi nu-i de mirare. La Murfatlar, aproape toate lucrările sînt mecanizate. Primăvara şi vara prăşitul şi combaterea dăunătorilor se fac mecanic. Tractoarele cu motopompe îmbracă suprafeţe mari de vie într-o ceaţă violetă. Se pulverizează soluţie de sulfat de cupru. Prin canalele de irigare pătrunde apa, udînd pămîntul uscat. Un aeroplan din aviaţia utilitară zboară pe de-asupra pămîntului, zvîrlind ierbicide ce distrug buruienile. Şi lucrările de vinificaţie se execută mecanic.

...Murfatlarul a devenit în cîţiva ani de nerecunoscut. Clădiri noi, grupurile sociale ale gospodăriei de stat, străzi pavate, cinematograf. Poate într-o zi, la televiziune se va transmite un reportaj intitulat „Culesul strugurilor" în Valea Carasu. Poate că reportajul va fi transmis de la rampa de încărcare, de unde se umplu cisternele. Pornesc de aici trenuri întregi cu vin ducînd pînă departe faima vinurilor dobrogene, a locurilor pe unde şi-a petrecut exilul Ovidiu, cîntăreţul iubirilor gingaşe.

Şi putem să ne mîndrim: întinsa şi vestita podgorie Murfatlar este una din creaţiile minunate ale zilelor noastre.

GH. JANGOCIU

Sugestii pentru plan

Cîteva observații privind întocmirea planurilor de producție la gospodăriile colective din raionul Rădăuți

Faptul cel mai caracteristic privind activitatea economică a celor 13 gospodării colective din raionul Rădăuți pe anul 1957 este că toate au realizat, la principalele culturi agricole, producții superioare celor planificate în planul de producție.

Sporurile de sute și chiar mii de kg obținute față de propriile lor prevederi, fără să mai vorbim de diferență în comparație cu sectorul individual, creează perspective de prosperitate dintre cele mai bune pentru toate gospodăriile colective din raion.

Această situație o sesizează deosebit de clar țăranii individuali din cuprinsul raionului. N-au trecut, în general, nici 2 luni și numărul celor care au făcut cereri să intre în gospodăria colectivă a ajuns la aproape 400 de familii.

Așa stînd lucrurile, se cuvine să facem cîteva observații privind repartiția produselor pe anul trecut. Considerăm că discutarea acestor observații, cu prilejul aprobării planurilor de producție pe anul 1958, va orienta masa largă a colectiviștilor spre luarea unor masuri și mai bune pentru întărirea economică a gospodăriei lor.

Prima observație se referă la necesitatea de a contracta cu statul mai multe produse, îndeosebi cerealiere. Este o observație valabilă pentru 12 din cele 13 gospodării colective. Să luăm un exemplu. Gospodăria colectivă din Bădeuți în 1957 a strîns 63.692 kg grîu, cu aproape 10.000 kg mai mult decît planificase inițial. Ea a predat statului doar 4.000 kg grîu, mai puțin de 6,29 la sută, din producția realizată. Gospodăria colectivă din Frătăuții Vechi a recoltat 99.601 kg grîu — cu 38.100 kg mai mult decît prevăzuse. Cu toate acestea, în magaziile bazelor de recepție nu au intrat decît 8.000 kg grîu, atît cît prevedea contractul semnat la începutul anului.

Cu excepția gospodăriei din Bivolăria, în toate celelalte situația este asemănătoare celor de mai sus. Pe întregul raion, cantitatea de grîu predată de gospodării pe bază de contract nu depășește 7,74 la sută din producția realizată.

Ce se desprinde de aici?

Față de posibilitățile economice ale gospodăriilor colective, cantitatea de cereale predată statului este mult prea mică, chiar dacă ținem seama numai de producția prevăzută a se realiza.

Este semnificativ că foarte mulți colectiviști au vîndut ei înșiși statului mari cantități de grîu. Membrii gospodăriei din Frătăuții Vechi, pe care am amintit-o mai sus, au vîndut personal unităților contractante mai mult grîu decît a contractat gospodăria. Ei, și asemenea lor toți ceilalți au nevoie nu numai de grîu, ci și de bani.

A doua observație privește dezvoltarea creșterii animalelor de producție. Trebuie spus din capul locului că dacă în privința sporirii producției vegetale colectiviștii au simțit sprijinul de nădejde al tehnicienilor și inginerilor, în sectorul zootehnic acest sprijin a fost aproape inexistent. Densitatea animalelor de producție — cu excepția oilor — este foarte, foarte mică. „Nu rentează să creștem animale". — s-a spus. La început s-au ridicat cîteva voci, apoi mai multe — iar de la vorbă pînă la lichidarea nucleelor de animale de producție n-a fost decît un pas. Nici un inginer nu a încercat să-i convingă, prin calcule, pe bază de fapte, pe cei neînțelegători că n-au dreptate. Exemple? Iată unul. Cîteva din vacile ce aparțin unor colectiviști din Măneuți au fost cumpărate de la gospodăria colectivă „unde nu rentau". De cînd au intrat în grajdul individual, vacile, altădată aproape sterpe, dau nu mai puțin de 12 litri lapte pe zi. Exemple asemănătoare sînt numeroase. Membrii gospodăriei agricole colective din Bădeuți și-au cumpărat în ultimii ani —personal—13 vaci cu lapte, cei din Dornești 25, cei din Frătăuții Vechi tot 25, în timp ce gospodăriile au lichidat fermele de vaci. Are dreptate tovarășul Giulgiu, președintele gospodăriei din Dornești, „Vacile sînt rentabile — spunea el — dar noi nu ne străduim să le facem rentabile. Prost îngrijite, nehrănite la vreme, pînă la urmă animalele noastre sînt bune doar de reformă".

Ramura creșterii animalelor este indiscutabil rentabilă, dar pentru aceasta trebuie depusă muncă temeinică de organizare a fermelor, de îngrijire a animalelor și de o rațională exploatare a lor pentru producție.

In legătură cu creșterea animalelor se mai ridică o problemă. In nici o gospodărie colectivă suprafața de teren arabil repartizată pe un membru capabil de muncă nu depășește 1,72 ha. Această suprafață nu va mai putea fi mărită decît în proporții neînsemnate. Se ivește întrebarea: Ce vor lucra colectiviștii în timpul cînd muncile în cîmp stagnează, pe ce cale își vor mări ei veniturile? Mai ales că participarea la muncă a colectiviștilor a ajuns în medie în anul ce s-a scurs la peste 91 la sută, fapt deosebit de îmbucurător dacă ne gîndim la anii din urmă.

Cea de-a treia observație privește tot folosirea într-o măsură mai mare decît pînă acum a forței de muncă existentă în gospodărie. Dacă dovedește preocupare, fiecare gospodărie poate dezvolta, după specific, numeroase ramuri de producție anexe.

Singura gospodărie colectivă care a repartizat 20 lei la ziua-muncă a fost cea din Horodincul de Sus. Cu execepția celei din Bădeuți, care a dat 9,50 lei, celelalte nu au dat mai mult de 6 lei la o zi-muncă. Bineînțeles în afara unor însemnate cantități de produse.

Disproporția dintre prima și celelalte colective se datorește tocmai simțului gospodăresc deosebit pe care l-au arătat colectiviștii din Horodnicul de Sus. In gospodăria lor funcționează un gater care le-a adus în 1957 un venit bănesc de 149.000 lei.

Prin partea locului există o foarte veche tradiție în confecționarea celor mai diferite obiecte din lemn. Priceperea și măiestria celor ce au confecționat asemenea obiecte este aproape dată uitării, în paguba gospodăriei și a colectiviștilor înșiși.

★

Desigur că aceste cîteva observații nu epuizează nici pe departe numeroasele probleme ce stau în fața gospodăriilor din raionul Rădăuți. Le-am ridicat cu convingerea că colectiviștii le vor discuta și vor lua cele mai chibzuite hotărîri.

TEOHARI OPREA

Adăpost trainic pentru iarnă

Gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie" din regiunea Stalin are un sector zootehnic dezvoltat. In acest an numărul oilor cu lînă fină și semifină a atins cifra de 1.000.

In fotografie: un aspect de la saivan.

Cînd recoltele sînt mari...

In anul ce a trecut, colectiviștii din Biled, regiunea Timișoara, au obținut succese de seamă. Muncind cu dragoste și aplicînd întocmai regulile agrotehnice recomandate, ei au scos cîte 3.170 kg porumb, aproape 2.000 kg grîu și 36.119 kg sfeclă de zahăr la ha. Recolte și venituri mari au realizat ei și din alte culturi și sectoare de activitate. Aceasta a făcut ca și cîștigurile colectiviștilor să crească simțitor.

De curînd, gospodăria a început împărțirea definitivă a veniturilor. Pentru cele 958 zile-muncă făcute împreună cu soția și copilul, colectivistul Nicolae Donnawell a primit 3.497 kg grîu, 3.832 kg porumb, 383 kg orz, 383 kg ovăz, 139 kg zahăr, 239 kg. floarea-soarelui 11.469 lei, precum și produse legumicole și furaje.

Asemenea cantități a primit marea majoritate a colectiviștilor care au participat cu regularitate la realizarea celor 230.000 zile-muncă efectuate în gospodărie, în anul 1957.

C. VASIA

Rezultate pilduitoare

Stațiunea de mașini și tractoare Sibiu a avut de realizat în cursul anului 1957 un volum de 23.389 hantri, adică 497 hantri pe fiecare tractor.

Făcîndu-se analiza muncii pe 1957 s-a constatat că planul anual de lucru a fost realizat în proporție de 110 la sută, realizîndu-se deci o depășire de 235,7 hantri, iar sarcina pe fiecare tractor fiind depășită în medie cu 51 hantri.

Majoritatea mecanizatorilor din stațiune au lucrat cu multă conștiinciozitate, alimentînd și întreținînd la timp și în bune condiții tractoarele. Pe de altă parte, conducerea stațiunii s-a îngrijit să creeze tractoriștilor condiții cît se poate de bune de muncă și de trai.

Cele mai mari depășiri de plan le-au obținut tractoriștii Fulea Niculae, Ștefan Mociofan, Ion Fronius și Neagu Tudorof.

Dar în atenția mecanizatorilor de la acest S.M.T. nu a fost numai îndeplinirea și depășirea planului de producție. Ei au luptat și pentru realizarea de cît mai multe economii. Astfel, pe întreaga stațiune s-au făcut economii numai la carburanți și lubrifianți în valoare de 36.172 lei.

De curînd, harnicii mecanizatori au terminat și revizuirea și repararea inventarului necesar campaniei de primăvară.

ACHIM FALOBA
corespondent

CINE ESTE MAI CÎȘTIGAT?

Gospodăria agricolă colectivă din satul Buda, raionul Bîrlad, a luat ființă la 23 aprilie 1953 cu un număr de 56 familii și o suprafață de 375 ha teren arabil.

La înființare, gospodăria nu a avut nici o construcție, dar prin muncă harnică și pricepută, colectiviștii au construit în 4 ani un sediu, 2 grajduri pentru 80 capete de bovine, o magazie de cereale de 150 de tone, un pătul de 15 vagoane, o maternitate pentru 10 scroafe, un coteț pentru 250 de păsări și un saivan pentru 500 de oi. Valoarea construcțiilor: 243.419 lei.

Deși prin părțile Bîrladului condițiile de climă n-au fost prea favorabile anul trecut, colectiviștii au obținut rezultate bune și în producția agricolă. Astfel: la grîu producția medie la ha a fost de 1.350 kg, iar la porumb de 2.500 kg. Avantajele superiorității muncii în colectiv, ținînd seama de cîștigul unui colectivist și al unui țăran individual cu aceeași putere economică, reies din următorul exemplu:

Colectivistul ION C. PURICE a primit: 2.888 kg. de grîu, 3.610 kg de porumb, 491 kg de floarea-soarelui, 1.081 kg de legume și zarzavaturi, 4.380 kg de furaje, 15 kg de brînză, 5 kg de lînă și 2.226 de lei pentru zilele-muncă efectuate.

Țăranul individual CONSTANTIN GHERMAN a obținut: 3.900 kg de cereale, 300 kg de floarea-soarelui, 200 kg de legume și zarzavaturi, 5.000 kg furaje, 200 litri de vin și 1.080 lei din vînzarea unui porc.

Evaluîndu-se întreg venitul în bani, le revin:

lui ION C. PURICE

Venit total = 13.307 lei
Taxe ADAS = 142 lei
Venit rămas = 13.165 lei.

lui CONSTANTIN GHERMAN

Venit total = 8.374 lei
Imp. și taxe = 1.299 lei
Venit rămas = 7.075 lei

De aici se vede că Ion C. Purice, care a adus în gospodărie 6 ha de teren arabil, a obținut venituri ce întrec cu 6.090 lei pe ale individualului Constantin Gherman. Acesta din urmă a lucrat 6 ha de teren arabil și a avut în familie, la fel ca Ion C. Purice, 4 brațe de muncă. Precizăm că în cei 13.165 lei ai colectivistului nu se includ și veniturile aduse de gospodăria personală.

COSTACHE H. NICOLAE

ȘTIRI

La „Casa agronomului" din București se desfășoară lucrările consfătuirii cu legumicultorii de la diferite gospodării colective din țară. La această consfătuire participă și unii ingineri și tehnicieni de la secțiile agricole regionale și raionale.

★

Zilele acestea, Comitetul de Stat pentru Valorificarea Produselor Agricole a analizat într-o ședință cu directorii centrelor regionale de recepționare și șefii silozurilor, munca desfășurată în anul 1957 pentru recepționarea și însilozarea produselor agricole și măsurile ce trebuie luate pentru pregătirea utilajului și a spațiilor de înmagazinare necesare recoltei din acest an.

În sprijinul mecanizării agriculturii

Anul acesta producția de mașini și utilaje pentru agricultură va crește față de realizările anului 1957 cu peste 20 la sută. Printre altele, uzinele producătoare de mașini și utilaje agricole vor livra agriculturii 6000 de tractoare, 4400 pluguri de tractor, 3500 de combine de recoltat cereale, 41.000 pluguri cu tracțiune animală, 3250 de cultivatoare, 3350 semănători de porumb pentru tractor etc. Anul acesta, în afară de sortimentele executate în 1957, uzinele constructoare vor introduce în fabricație 14 tipuri noi de mașini, printre care: cultivatorul purtat în fața tractorului, secerătoarea cu transportor, cositoarea purtată, dispozitivul hidraulic de încărcat și descărcat, dispozitivul de săpat gropi de drenaj, mașina de împrăștiat îngrășăminte organice tip remorcă și altele.

In afară de acestea se vor executa în 1958 prototipurile altor mașini și utilaje agricole, printre care o batoză de porumb de capacitate medie, o mașină de împrăștiat îngrășăminte chimice cu tracțiune animală și diferite tipuri de semănători de cereale și porumb care urmează să se execute în serie în anul 1959.

Pentru realizarea acestor sarcini sporite s-au luat măsuri din timp, creîndu-se condiții ca cea mai mare parte a mașinilor să fie livrate agriculturii încă înainte de începerea campaniilor agricole.

Acum vă dați seama?

Am mai scris de curînd că în anul 1957 puține au fost S.M.T.-urile din țara noastră care să nu fi îndeplinit și depășit planul anual de producție. Foarte mulți mecanizatori tineri și-au ridicat gradul de calificare, au învățat temeinic cum trebuie să lucreze cu mașinile, însușindu-și uneori chiar cunoștințe de mecanic agricol cu experiență. Nu e de mirare că tractoriști cum sînt Giumbu Constantin de la S.M.T.-Mihai Viteazul, Butuc R. Nicolae de la S.M.T.-Cobadin, Bela Constantin de la S.M.T. Bogdana și alții au realizat în cursul anului trecut peste 1.000 hantri cu același tractor, cîștigînd în medie 1.300—1.500 lei lunar.

Dar, așa cum se întîmplă uneori, în grîu mai este și neghină. Și tocmai de această neghină vrem să ne ocupăm mai jos...

Iată! Am vizitat în ultimele săptămîni cîteva S.M.T.-uri pentru a vedea cum se desfășoară lucrările de reparații a utilajului agricol. In alt loc al ziarului nostru ne ocupăm mai amănunțit de această problemă. Ceea ce m-a determinat să scriu rîndurile de față și să mă adresez unor mecanizatori, a fost constatarea că foarte multe tractoare sînt uzate cu mult înainte de vreme, nu datorită folosirii lor timp îndelungat în brazdă, ci neîngrijirii motorului, unor neglijențe grave în exploatare și lipsei de grijă față de avutul obștesc.

Multe din tractoarele pe care le-am văzut demontate în atelierul mecanic al S.M.T.-ului Lehliu aveau neapărat nevoie de piese noi. Nu mai putea fi vorba de recondiționări. Cercetînd un organ al tractorului sau altul, la demontarea motoarelor, mecanicul șef împreună cu mecanicul controlor au rămas surprinși. Unele piese ce fuseseră schimbate chiar în campania din toamna trecută trebuiau să fie acum din nou înlocuite. De ce? Pentru că unii mecanizatori neacordînd atenția cuvenită graficului de îngrijiri tehnice zilnice și periodice, au făcut ca motorul să semene cu o haină zdrențuită pe care totuși abia ai cumpărat-o mai acum cîteva zile de la magazin.

M-am interesat cine erau mecanizatorii care aduseseră în halul acesta tractoarele. Cum au lucrat ei în timpul celor trei campanii agricole din 1957.

— Iată, mi-a spus mecanicul șef, acesta este tractorul K. D. pe care a lucrat tractoristul Ștefan Nicolae din brigada a V-a. In primăvara anului trecut, cînd a pornit la lucru, i s-a dat tractorul în bună stare de funcționare. L-a stricat însă de mai multe ori. In luna octombrie, am adus tractorul aci și l-am reparat din nou, iar tov. Ștefan Nicolae a plecat cu el pe teren. Dar cum a înțeles dînsul să îngrijească mașina? Din primele ceasuri „de lucru", în loc să respecte normele de rodaj a forțat motorul. Acesta bineînțeles s-a încălzit și s-a gripat. Acum trebuie să-i înlocuim vilbrochenul, cuzineții, segmenții etc. Lui Ștefan Nicolae i-am făcut imputație și va plăti 2.800 lei, costul reparației. (Șeful mecanic n-a mai adăugat însă că datorită neglijenței lui Ștefan Nicolae s-au întîrziat și lucrările de toamnă la gospodăria agricolă colectivă din Plevna, micșorînd forța de lucru din brigada a V-a prin scoaterea din brigadă a unui tractor care fusese reparat).

Am văzut și tractorul lui Nenciu Florian din brigada a 8-a care a lucrat la colectiva din Felinu. Și acestui tractor trebuia să i se facă acum reparația capitală. Sistemul de injecție al motorului era aci complet deteriorat din cauza nefiltrării motorinei și neefectuării gresajului la vreme.

— Cît de neglijent a înțeles să lucreze tractoristul, mi-a explicat mecanicul șef, se poate deduce și din faptul că după ce a defectat acest tractor, fiindcă mai era destul de lucru, iar vremea se menținea bună, noi l-am dat totuși în primire un alt tractor, un S.R.T. Dar numai după două zile de lucru a venit la atelier cu rulmenții de la fuzetă sparți. Ce se întîmplase? Nu făcuse ungerea cum trebuie, nu controlase jocul rulmenților, astfel încît rulmentul cel mic s-a spart...

Și ceea ce trebuie să dea de gîndit acestor tractoriști și altora ca ei este și faptul că unora ca, de pildă, Buriaș Ilie, Cristea Marin, Cristea Decu, Nica Petre și Moldoveanu Constantin a trebuit chiar să li se desfacă contractul de muncă, deoarece în cursul anului 1957 au defectat tractoarele în numeroase rînduri, dovedind fie că nu vor să-și însușească măcar un minim de cunoștințe tehnice de care au nevoie, fie o condamnabilă nepăsare față de tractoarele ce le-au fost încredințate.

Lucruri asemănătoare am văzut și la S.M.T. Florești, regiunea Galați. Așa s-a petrecut, de pildă, aci cu tractoristul Marcu Traian din brigada a VII-a, care după ce în campania de vară a defectat un tractor I.A.R., în campania de toamnă i s-a repartizat un K.D. în perfectă stare de funcționare. Dar în loc să tragă învățăminte din îndrumările ce i s-au dat, tractoristul Marcu a dat dovadă din nou de neglijență. Așa s-a făcut că a gripat motorașul mic de pornire, după care a fugit pur și simplu de la brigadă. Conducerea stațiunii a dat dovadă însă din nou de o condamnabilă îngăduință și i-a repartizat un alt tractor. A revenit ce e drept Traian Marcu la colectiva din Jariștea, unde lucra brigada lui. Dar n-au trecut decît 2—3 zile și a spart rulmenții.

Acum, mecanicul controlor constata că tractorul respectiv avea nevoie și de alte importante reparații. Nici tractoristul Cișmașu Leonida, de la acest S.M.T., nu „a lucrat" altfel. In primăvara trecută, mecanicul șef al stațiunii, ing. Izu Cohin, l-a găsit „alergînd" pe brazdă cu viteza a V-a la... arătură. Motorul avea numai 3 role în loc de 7! In campania de toamnă ca să nu se dezmintă, Cișmașu a făcut ce a făcut și a rupt axul de la cărucior, conducînd tractorul în stare de ebrietate. Acum bineînțeles acestui tractor îi venise rîndul la reparație capitală.

Mi-a părut rău că în timpul vizitei mele la aceste două S.M.T.-uri n-am avut prilejul să-l întîlnesc pe nici unul dintre cei „evidențiați" mai sus. Lipseau ca de obicei de la lucru. Ii întrebăm însă măcar pe această cale: „Acum, cînd puteți face bilanțul muncii voastre pe anul 1957, cînd vedeți bine cît au cîștigat tractoriștii vrednici care și-au îngrijit ca ochii din cap tractoarele, vă dați seama la ce a dus neglijența și nepăsarea voastră? Nu cumva e timpul să gîndiți mai adînc la toate acestea? Noi credem că dacă în acest an sînteți hotărîți într-adevăr să lichidați cu lipsurile și să urmați pilda fruntașilor, e nevoie ca în timpul iernii să învățați cu seriozitate să vă ridicați calificarea profesională, și mai presus de toate, să faceți o serioasă cotitură în ceea ce privește atitudinea pe care trebuie s-o aveți față de mașinile cu care lucrați.

AL. RAICU

Mai multă atenție lucrărilor din sectorul pomicol al raionului Teleajen

Raionul Teleajen este unul din raioanele cu un pronunțat caracter pomicol din regiunea Ploești. Condițiile de climă și sol de aici sînt deosebit de favorabile culturii pomilor. Mărturie ne sînt livezile masive existente, ce se întind pe mai bine de 5.300 hectare, pe cînd suprafața arabilă a raionului este de numai 10.425 hectare, iar pomi răzleți mai bine de 1,5 milioane.

Cu zeci de ani în urmă, cînd pomii erau tineri — roadele muncii țăranilor muncitori din acest raion au fost simțite din plin. Recoltele bogate de fructe obținute an de an le-au adus belșug în gospodării. Cu timpul însă, nefolosindu-se o agrotehnică pomicolă potrivită, pomii fructiferi au început să îmbătrînească înainte de vreme, iar livezile să se ruineze. S-au înmulțit în voie și bolile și insectele dăunătoare. Toate acestea au dus la o scădere treptată a producției de fructe.

In ultimii ani, unii pomicultori din raionul Teleajen și-au dat seama că lăsînd pomii în voia soartei, nu pot trage foloase de pe urma lor. Ei au început să aplice, la îndemnul tehnicienilor și inginerilor agronomi, diferite lucrări ale solului să curețe pomii de uscături, mușchi și licheni și să lupte împotriva dăunătorilor prin stropiri. Printre aceștia se află pomicultorii din gospodăria agricolă de stat Măgurele, colectiviștii din comunele Bălțești și Măgurele, membrii celor două întovărășiri pomicole din comuna Surani și alți cîțiva pomicultori cu gospodării individuale. Ca urmare recoltele de fructe obținute de ei au întrecut cu de 8-10 ori pe cele ale pomicultorilor care nu le-au urmat exemplul.

In raionul Teleajen există însă multe unități pomicole socialiste și cooperatiste (numai întovărășiri sînt 27 ce dețin 631 de hectare de livezi) și țărani individuali care nu obțin producții de fructe nici pe departe pe măsura posibilităților. Și aceasta din cauză că nu dau pomilor îngrijirile necesare.

In întreg raionul, pînă zilele trecute abia au fost curățați 14.000 pomi și stropiți 10.590 din cei peste 2,5 milioane pomi existenți. Cît despre tăieri, săpat în jurul pomilor și folosirea îngrășămintelor naturale și chimice nici nu poate fi vorba în acest raion, excepție făcînd doar gospodăria agricolă de stat Măgurele.

Analizînd cauzele acestei stări de lucruri se constată că Sfatul popular raional (vicepreședinte cu problemele agricole Constantin Boaru) ca și secția agricolă nu dau atenția cuvenită acestei importante probleme. Deși, atît tovarășul Boaru cît și inginerii I. Seitan (care răspunde de problemele pomicole) și V. Niculescu (cu protecția plantelor) sînt convinși că un rol de seamă în răspîndirea și aplicarea pe scară cît mai largă a metodelor agro-pomicole îl constituie loturile demonstrative, totuși din cele 13 loturi organizate în anul trecut, nici unul n-a fost îndrumat și sprijinit pînă la terminarea întregului ciclu de lucrări, ceea ce a făcut ca rezultatele să fie slabe. Iar în această iarnă încă n-a fost organizat nici un lot demonstrativ.

De asemenea, cele trei centre organizate pentru combaterea dăunătorilor nu sînt îndrumate și controlate în activitatea lor. Numai așa se explică de ce pînă acum abia s-au stropit cîteva mii de pomi, cînd cu aparatura existentă și substanțele toxice pe care le au la dispoziție s-ar fi putut stropi cel puțin de 10 ori mai mult.

Este timpul ca Sfatul popular raional și organele agricole să înțeleagă că pentru ca pomii să rodească în fiecare an este nevoie să se aplice un întreg complex de măsuri agrotehnice. Acum, în perioada de iarnă trebuie executate o serie de lucrări cum sînt: curățitul pomilor de uscături, mușchi și licheni, stropitul contra păduchilor țestoși și San-José a diferitelor ouă de insecte etc.

In acest scop inginerii și tehnicienii agronomi trebuie lăsați să lucreze în problemele de care răspund. Sfaturile populare comunale au datoria să-i sprijine în munca de lămurire și mobilizare a pomicultorilor pentru a folosi orice oră bună de lucru în scopul executării lucrărilor recomandate de știința pomicolă.

V. CAZACU

Mecanizarea lucrărilor în sectorul zootehnic

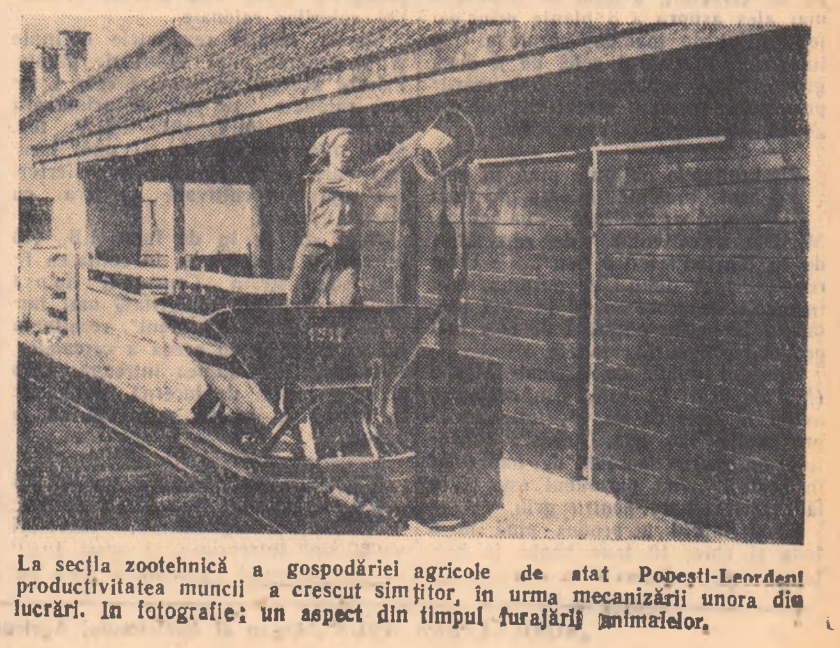

La secția zootehnică a gospodăriei agricole de stat Popești-Leordeni productivitatea muncii a crescut simțitor, în urma mecanizării unora din lucrări. In fotografie: un aspect din timpul furajării animalelor.

Creșterea animalelor ne-a adus bunăstarea

(Urmare din pag. 1-a)

Numai vînzarea laptelui de vacă ne-a adus anul trecut 180.000 de lei.

Veniturile din ce în ce mai mari realizate de pe urma creșterii vacilor au constituit pentru noi un stimulent pentru a spori în acest an efectivul vacilor de lapte cu încă 15.

O importanță din ce în ce mai mare se dă în gospodăria noastră creșterii și îngrășării porcilor de rasă. Dacă în anul 1955 aveam doar 24 de scroafe fătătoare și 60 de porci puși la îngrășat, anul trecut numărul scroafelor fătătoare a ajuns la 60, iar al porcilor puși la îngrășat, la 110.

In ceea ce privește porcinele, gospodăria noastră a urmărit în primul rînd să sporească numărul purceilor la fiecare scroafă și în același timp să se ajungă la o greutate mai mare a purceilor la înțărcare. Sectorul porcin este deservit de 4 îngrijitori, care, de asemenea, sînt retribuiți în raport cu producția obținută. Pentru hrănirea porcilor noi folosim porumb și uruială de orz, resturi de mîncare de la diferite cantine, zeamă de carne — rezultată în urma fierberii cărnii de la abator — în amestec cu cartofi și cu praf alb (scutulătură de la mori). Datorită bunei îngrijiri a porcilor și îndeosebi folosirii unor furaje foarte ieftine, prețul de cost al unui kg de carne a scăzut anul trecut pînă la 4 lei.

Atît purceii înțărcați, cît și porcii puși la îngrășat — aceștia îi livrăm cînd ajung la o greutate de 160-180 kg — sînt în cea mai mare parte vînduți pe bază de contract organizațiilor comerciale de stat, la prețul de 13 lei kg., iar restul pe piața liberă, la prețul zilei. De aici rezultă că gospodăria realizează cîștiguri deosebit de mari de pe urma creșterii porcilor.

Așa se explică de altfel hotărîrea noastră de a spori în acest an efectivul scroafelor fătătoare la 80, iar al porcilor puși la îngrășat la 150. Închipuiți-vă deci care va fi încărcătura în viitor dacă la efectivul de acum noi am încheiat anul 1957 cu 7700 kg. de carne și 42.000 litri de lapte la suta de ha.

In afară de vaci și porci, gospodăria noastră mai crește — după cum am arătat la început — și animale de experiență. Așa, de pildă, anul trecut, pe baza contractelor încheiate cu diferite instituții spitalicești și institute de cercetări științifice, gospodăria a crescut 4.000 de șoareci, 1.500 de șobolani, 300 de cobai, 200 de iepuri și 300 de porumbei. Cu cheltuieli extrem de mici, de pe urma creșterii acestor animale am realizat un venit net de peste 90.000 lei.

Dovada cea mai concludentă că noi am procedat bine mergînd pe linia dezvoltării creșterii animalelor și îndeosebi a vacilor și porcilor, o constituie veniturile mari obținute din această ramură în raport cu cele realizate din celelalte ramuri de producție cum sînt cultura cerealelor, legumicultura, pomicultura și viticultura.

Veniturile obținute de pe urma creșterii animalelor au avut o influență hotărîtoare asupra creșterii valorii în bani a zilei-muncă și prin aceasta asupra nivelului de trai al membrilor gospodăriei. Iată cum a crescut valoarea zilei-muncă în ultimii trei ani.

	1955	1956	1957
Bani repartizați la z/m	16 lei	21 lei	26 lei
Valoarea prod. repartizate la z/m	10,55 lei	15,56 lei	16,57 lei
Valoarea totală a z/m	26,55 lei	36,56 lei	42,57 lei

Ținînd seama de faptul că mulți colectiviști au efectuat împreună cu membrii familiilor lor cîte 600—700 zile-muncă pe an, reiese că venitul anual al unei familii din gospodăria noastră este destul de mare. Așa, de pildă, colectivistul Cojocaru Ion, care a făcut anul trecut 700 de zile-muncă, a avut un cîștig de 29.000 lei, adică de 2.417 lei lunar, ceea ce, trebuie să recunoaștem, întrece cu mult media multor categorii de salariați. De altfel, așa se și explică de ce mulți colectiviști, printre care Pălămiță Gheorghe, Ristea Petre, Milhu Aurel și alții, au început să-și ridice case noi — adevărate vile. Nu mai vorbim de mobilă, aparate de radio de ultimul tip, de motociclete etc. Acestea sînt de-acum lucruri obișnuite în viața membrilor gospodăriei noastre.

Din cele arătate pînă acum oricine își poate da seama că porcii și vacile de lapte, dacă sînt bine îngrijiți și hrăniți, îți răsplătesc cu vîrf și îndesat osteneala, că nu este adevărat cum susțin unii că aceste animale iau hrana de la gura colectiviștilor. De aceea acum, cînd în unitățile noastre au loc lucrările de planificare și organizare a producției pe anul 1958, noi sfătuim pe membrii gospodăriilor colective să dea mai multă atenție dezvoltării creșterii vacilor de lapte și porcilor fiindcă, așa cum o dovedește experiența noastră ca și a altor gospodării colective, creșterea acestor specii de animale aduce numai foloase.

2000
1000
500
200
100
50
25
10

PUTEȚI CÎȘTIGA
CU 3 LEI
la loteria sătească
LOZ ÎN PLIC
PLATA CÎȘTIGURILOR SE FACE PE LOC

FOTOCRONICA

In tundra polară — ţinutul frigului veşnic

Dincolo de Cercul Polar se întinde imensul teritoriu al tundrei polare, ţinutul frigului veşnic. Pe harta Rusiei ţariste, locul acesta era însemnat cu o mare pată albă. Şi totuşi aci locuiau popoare întregi de nomazi — neneţi, evenci etc. — renumiţi crescători de reni. Pribegind prin tăcerea grea, îngheţată, în căutarea locurilor de păşunat, de multe ori oameni şi animale mureau cu miile.

Oamenii sovietici au salvat populaţia acestor locuri de la pieire. In tundră au apărut aşezări muncitoreşti, sate colhoznice. Analfabetismul a fost lichidat. Dezvoltarea noilor ramuri ale economiei, şcolile, institutele medico-sanitare, întreprinderile comerciale, staţiile de radioficare, cluburile colhoznice (vezi foto) au schimbat din rădăcini viaţa locuitorilor tundrei polare.

Dezvoltarea sectorului legumicol în G.A.S.-urile din regiunea Constanţa

(Urmare din pag. 1-a)

ducţia ce se va obţine de pe cele 551 ha va acoperi producţia de legume şi zarzavaturi ce se achiziţiona de la gospodăriile din baltă, care urmează să extindă cultura porumbului şi a rădăcinoaselor.

Lărgirea bazinului legumicol al gospodăriilor agricole de stat din apropierea bazei de consum va asigura produse proaspete de calitate şi la un preţ de cost cu mult mai redus. Ca să ilustrăm acest lucru este suficient să arătăm că pentru transportul a 2.080 tone produse, livrate de gospodăriile de stat din raionul Feteşti, s-au cheltuit 312.000 lei. Aceeaşi cantitate de produse transportată de la gospodăriile din apropierea oraşului Constanţa a costat numai 50.900 lei, adică cu 261.100 lei mai puţin. Cheltuielile de transport la roşii vor putea fi scăzute de la 0,15 lei per kg la 0,024 lei. Aceasta înseamnă că anual se vor putea economisi numai la transporturi peste 440.000 lei.

In scopul înfăptuirii acestei sarcini trustul regional Gostat-Constanţa a trecut la verificarea planurilor legumicole ale unităţilor şi la stabilirea măsurilor ce se impun a fi luate în raport cu considerentele arătate. De asemenea, s-a trecut la restructurarea inventarului de irigat ca: pompe, conducte etc, şi repartizarea lui unităţilor care măresc suprafeţele de grădină. Conducerile gospodăriilor agricole de stat Ovidiu, Medgidia, Basarabi, Moşneni, Pecineaga, Agigea şi Cernavodă au trecut la amenajarea terenului, a rigolelor de irigat, transportul gunoiului, precum şi la procurarea celorlalte materiale necesare producerii legumelor timpurii. De comun acord cu O.C.L.-Aprozar s-a stabilit necesarul de produse pe sortimente, iar în vederea evitării neajunsurilor din anii trecuţi s-a hotărît ca în anul 1958 însămînţările să se facă în mai multe faze, pentru ca recoltatul să nu mai fie făcut deodată în toate unităţile, ci în funcţie de necesităţile de consum. In acest fel, se vor evita şi pierderile de recoltă şi se va rezolva problema aprovizionării pieţelor în tot timpul anului şi cu sortimente variate.

Traducînd în viaţă măsurile luate de Comitetul regional de partid, gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanţa vor putea asigura aprovizionarea oamenilor muncii cu produse multe şi ieftine, îmbunătăţindu-şi totodată propria lor activitate pe linia rentabilizării.

Cronica evenimentelor externe

Pe primul plan, tratativele

Pe primul plan al preocupărilor opiniei publice internaţionale continuă să se găsească ideea tratativelor la nivel înalt între Est şi Vest. Numeroşi oameni politici, prim-miniştri, deputaţi, conducători de partide, activişti pe tărîm obştesc, oameni de ştiinţă şi artă îşi ridică glasul în favoarea unei conferinţe pentru slăbirea încordării internaţionale. Ziarul „News of World" s-a adresat de pildă unor oameni de stat din ţările Commonwealthului britanic cu rugămintea de a-şi expune punctul de vedere asupra ideii tratativelor şi a publicat răspunsurile a trei prim-miniştri. In nota de răspuns, primul ministru indian Nehru spune printre altele: „Majoritatea covîrşitoare a oamenilor din toate ţările doreşte fierbinte destinderea încordării şi acţiuni eficiente în vederea dezarmării. Tendinţa de a evita tratative directe şi de a miza pe factorii militari şi pe cursa tot mai intensă a înarmărilor s-a dovedit a fi infructuoasă ca orientare politică şi agravează încordarea şi primejdia".

In telegrama primului ministru al Rhodeziei de sud, sir Roy Welensky, se spune: „Consider că tratativele la înalt nivel între Est şi Vest trebuie să aibă loc imediat".

In răspunsul primului ministru al Ceylonului, Bandaranaike, se spune: „Sprijin cu hotărîre tratativele la nivel înalt între Est şi Vest. Contactele personale şi tratativele au fost întotdeauna foarte preţioase. Cred că actuala situaţie internaţională ne permite să sperăm că aceste tratative vor da rezultate destul de satisfăcătoare".

Cunoscutul filozof şi publicist englez Bertrand Russel a trimis o telegramă Comitetului american pentru premiile Nobel în care se pronunţă pentru tratative între Răsărit şi Apus. „Este foarte necesar — scrie el — ca între Răsărit şi Apus să înceapă tratative care să stabilească căile coexistenţei paşnice.

Salutînd iniţiativa de pace a Uniunii Sovietice, Sabri Asali, primul ministru al Siriei, a spus: „Pacea generală este cea mai arzătoare dorinţă a arabilor şi a celorlalte popoare ale lumii. Războiul este o mare nenorocire pentru omenire, iar pacea un factor hotărîtor al progresului şi înfloririi ei".

In Anglia, Franţa, Italia, în Republica Federală Germană şi în alte ţări din Occident cererea pentru negocieri cu Răsăritul a devenit intensă şi cuprinde cele mai diferite pături ale populaţiei. Cunoscutul fruntaş laburist A. Bevan a declarat la înapoierea sa din Statele Unite că Dulles este acolo omul cel mai impopular din întreaga ţară. El a devenit tot atît de impopular şi în Marea Britanie. Atitudinea negativă a secretarului Departamentului de stat al S.U.A. faţă de propunerile sovietice a stîrnit nemulţumire în opinia publică.

In loc să se gîndească la măsurile ce ar putea fi luate pentru slăbirea încordării internaţionale, cercurile conducătoare din Apus se mulţumesc să declare propunerile sovietice drept o „manevră propagandistică". Ele pretind că o conferinţă dintre Est şi Vest necesită „minuţioase pregătiri diplomatice" şi de aceea propun mai înainte o conferinţă a miniştrilor afacerilor externe. Această conferinţă n-ar contribui însă de fapt decît la îngreunarea drumului către o conferinţa la cel mai înalt nivel.

Se vede limpede deci că unica soluţie a situaţiei actuale este ca occidentul să vină cu contrapropuneri constructive care să îndreptăţească speranţa întregii lumi că Estul şi Vestul pot cădea de acord.

Imprumuturi înrobitoare

Delegaţia franceză condusă de Jean Monnet care se află în Statele Unite pentru a duce tratative în vederea obţinerii unor împrumuturi a primit înainte de plecare instrucţiuni precise: să accepte orice condiţii i s-ar cere.

Explicaţia acceptării în orice condiţii a împrumuturilor străine este una singură: serioasa criză financiară şi economică prin care trece Franţa. Datorită aventurii Suezului, războiului interminabil din Algeria (care a scos din munca constructivă cîteva sute de mii de oameni şi costă Franţa zilnic două miliarde de franci), marile cheltuieli militare în legătură cu planurile N.A.T.O., finanţele franceze au ajuns în pragul dezorganizării totale. In 1957, datoria publică a Franţei a atins cifra fără precedent de 7.000 miliarde franci, din care o treime urmează să fie restituită de urgenţă. In acelaşi ritm continuă inflaţia, în prezent aflîndu-se în circulaţie bancnote în valoare de peste trei trilioane de franci.

Pentru a obţine împrumutul american, Franţa a acceptat de fapt toate condiţiile pe care le-a pus Iacobsson, directorul fondului valutar internaţional. Guvernul francez va trebui să-şi reducă deficitul bugetar la 600 miliarde de franci şi să reducă importul cu 17 la sută. De asemenea guvernul francez a consimţit să trimită dări de seamă asupra activităţii sale financiare în fiecare trei luni creditorilor americani.

„Noi construcţii" în Franţa

Creditul de 400 milioane dolari despre care guvernul francez pretinde că va servi la îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă a poporului e destinat în fond necesităţilor militare. (Ziarele).

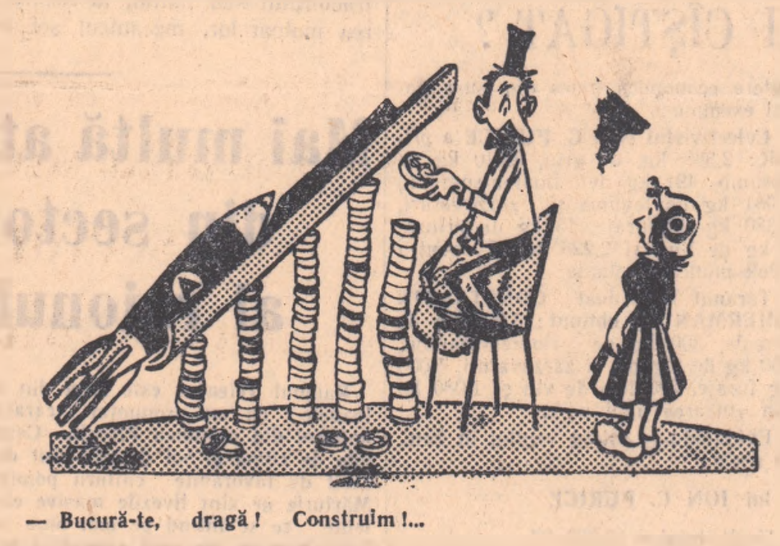

— Bucură-te, dragă! Construim!...

Pămînt confiscat

In Japonia, confiscarea unor întinse suprafeţe de pămînt pentru crearea de baze militare americane a devenit un adevărat flagel. Ţara este astăzi împînzită de construcţii strategice şi totuşi ocupanţii americani continuă să smulgă cu forţa ţăranilor nipone noi suprafeţe de pămînt. Astfel, în luna iunie 1957, din ordinul armatei americane au fost rechiziţionaţi 1.185.500 m.p., proprietatea ţăranilor din cele 11 sate ale insulei Iomitani. Pe aceste pămînturi, americanii au construit baze pentru arme teleghidate de tipul „Nick". In acelaşi timp, ziarul japonez „Azaki" a anunţat că urmau să fie destinate aceloraşi scopuri încă 827.350 m.p.

Aceste rechiziţionări samavolnice care răpesc mult încercatului ţăran japonez singura posibilitate de existenţă au provocat o adîncă stare de nemulţumire şi împotriviri repetate. Astfel, populaţia din Sunagawa — localitate în apropiere de Tokio — a împiedecat rechiziţionarea terenurilor pentru lărgirea pistei bazei militare aeriene din Tcşikawa. Insula Okinawa, denumită şi „Ciprul Asiatic", smulsă Japoniei de către Statele Unite pentru a fi transformată într-o uriaşă bază atomică, cea mai mare din Asia, a fost şi rămîne un important centru de rezistenţă îndreptat împotriva ocupanţilor şi a cercurilor conducătoare reacţionare din Japonia.

In urma alegerilor de la 12 ianuarie a.c. pentru desemnarea noului primar al oraşului Naha, aceste forţe au repurtat o importantă victorie. Candidatul partidului popular din Okinawa, Sayti Kanesi, înlăturat anul trecut în urma intervenţiei înaltului comisar american, a obţinut din nou mandatul. In această campanie electorală partidul popular din Okinawa şi-a desfăşurat activitatea sub lozincile: apărarea păcii, lupta împotriva transformării insulei într-o bază americană de arme nucleare, unirea imediată a Okinawei cu Japonia, lupta împotriva rechiziţionării de către americani a pămînturilor locuitorilor de pe insulă, apărarea drepturilor la autoguvernare democratică. Victoria candidatului partidului popular din Okinawa însufleţeşte pe toţi patrioţii şi oamenii de bună credinţă din Japonia în lupta lor împotriva remilitarizării şi a transformării ţării într-o bază de agresiune americană.

Este îndeobşte cunoscut că japonezii sînt deosebit de politicoşi, legaţi de ceremoniale complicate la întîlnire şi despărţire, desăvîrşiţi ca gazde, ospitalieri şi respectuoşi. Este neîndoielnic însă, că dacă le-ar sta actualmente în putinţă, ei s-ar descotorosi de ocupanţii americani renunţînd la străvechile obiceiuri, simplificînd ritualul, călcînd pentru o clipă peste aceste frumoase tradiţii. Ar fi pe deplin scuzaţi şi credem că toată lumea i-ar înţelege şi aproba.

L. C.

Un deceniu de la semnarea Tratatului prieteniei romîno-bulgare

La 16 ianuarie, s-au împlinit 10 ani de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală dintre R.P. Romînă şi R.P. Bulgaria. Aşa cum se arăta, la baza Tratatului a stat „dorinţa de a consolida legăturile prieteneşti existente între cele două ţări cu scopul de a asigura dezvoltarea generală şi progresul popoarelor lor într-un spirit de colaborare internaţională".

La împlinirea unui deceniu de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală, putem să afirmăm cu bucurie că angajamentele au fost respectate întocmai.

Prietenia romîno-bulgară are dealtminteri rădăcini adînci în istorie. In luptele duse pentru eliberarea de sub jugul otoman, cu ajutorul armatelor ruse, popoarele romîn şi bulgar şi-au dobîndit independenţa. Mai tîrziu, această prietenie s-a întărit în lupta dusă împotriva claselor exploatatoare şi fascismului. In prezent, Romînia şi Bulgaria, umăr la umăr, mînă în mînă, ca membri respectaţi şi cu drepturi egale ai marii familii socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică, făuresc în strînsă colaborare măreaţa lor cauză socialistă. Cu mult succes s-a dezvoltat în aceşti zece ani colaborarea economică romîno-bulgară. R.P. Romînă a livrat R.P. Bulgaria produse petrolifere, maşini, chimicale etc. R.P. Bulgaria ne-a oferit în schimb produse agro-alimentare, minereuri, mărfuri industriale etc. Tot atît de rodnică s-a dovedit a fi colaborarea tehnico - ştiinţifică. Intre specialiştii din ţările noastre au avut loc numeroase vizite reciproce precum şi un schimb larg de documentare tehnică şi de experienţă ştiinţifică. Vizitele specialiştilor în agricultură, ale ţăranilor cooperatori şi colectivişti au prilejuit de asemenea un bun prilej pentru însuşirea experienţei reciproce. Ca un simbol al prieteniei tradiţionale romîno-bulgare trebuie de asemenea amintit şi podul prieteniei de peste Dunăre.

La apropierea, la înţelegerea mai temeinică dintre cele două popoare au contribuit din plin şi schimburile culturale. Organizarea de expoziţii de artă, concertele, operele literare traduse reciproc au slujit din plin acestui ţel.

In ultimii ani au avut loc de asemenea schimburi de legături parlamentare şi schimburi de vizite între conducătorii de partid şi de stat ai Romîniei şi Bulgariei.

Impreună cu celelalte ţări frăţeşti, Romînia şi Bulgaria văd în colaborarea lor cu Uniunea Sovietică, în participarea la Tratatul de la Varşovia cea mai sigură garanţie a apărării independenţei şi suveranităţii lor naţionale. Prin iniţiative proprii, cele două ţări ale noastre, membre ale O.N.U., sprijină consecvent toate acţiunile care duc la slăbirea încordării internaţionale, la realizarea securităţii colective în Europa.

La cea de a zecea aniversare a Tratatului de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală, poporul nostru salută poporul frate bulgar şi îi doreşte din toată inima noi şi măreţe succese în lupta pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

Buletin meteorologic pentru zilele de 18, 19 şi 20 ianuarie

Institutul Meteorologic Central anunţă timpul probabil pentru următoarele trei zile:

Vremea se menţine umedă cu cer variabil la început, apoi mai mult acoperit. Precipitaţii sub formă de ninsoare vor cădea în jumătatea de răsărit a ţării, către sfîrşitul intervalului. Vîntul va sufla slab mai întîi, apoi în intensificare din sectorul nordic. Temperatura în scădere la sfîrşitul intervalului. Minimele vor oscila între minus 5 şi minus 15, iar maximele între minus 5 şi plus 4 grade. Ceaţă locală.

Agricultori DIN RAIONUL TÎRNĂVENI
COOPERATIVELE DE CONSUM DIN RAION PUN LA DISPOZIŢIA DVS.
un bogat sortiment de
PALTOANE, HAINE ŞI SCURTE ÎMBLĂNITE PT. BĂRBAŢI ŞI FEMEI
TAIOARE, HAINE DE PLOAIE ŞI HAINE PENTRU COPII
Confecţii DE SEZON
Tricotaje de lînă în modele originale şi culori diferite

TRICOTAJE
CULORI VARIATE DIN LÎNĂ DESENE ORIGINALE
pentru BĂRBAŢI FEMEI ŞI COPII
DE VÎNZARE LA MAGAZINELE COOPERATIVELOR DE CONSUM
DIN RAIONUL TÎRNĂVENI

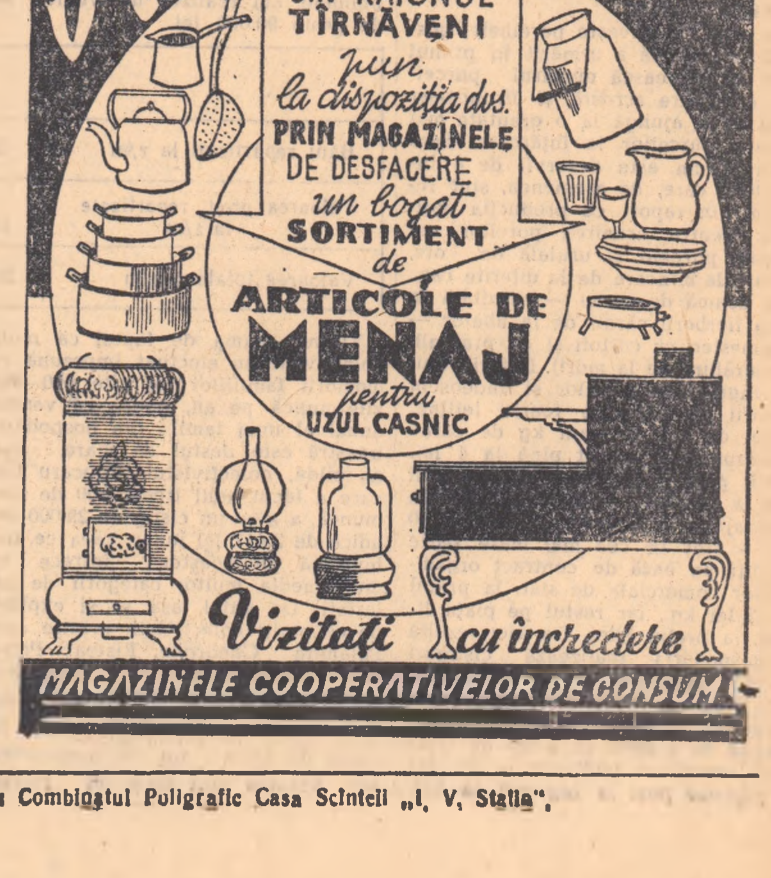

Agricultori DIN RAIONUL TÎRNĂVENI
COOPERATIVELE DE CONSUM DIN RAIONUL TÎRNĂVENI
pun la dispoziţia dvs. PRIN MAGAZINELE DE DESFACERE un bogat SORTIMENT de
ARTICOLE DE MENAJ pentru UZUL CASNIC
Vizitaţi cu încredere
MAGAZINELE COOPERATIVELOR DE CONSUM

Printre oamenii de ştiinţă din agricultura maghiară

MARTONVASAR — BAZA IMPORTANTA A CERCETARILOR AGRICOLE IN R. P. UNGARA

Clădirea Institutului de Cercetări Agricole MARTONVASAR este un vechi castel construit în anul 1775, într-un parc natural, în mijlocul căruia se află un lac. Prin aceste părţi şi-a petrecut în anul 1806 mai multe luni din viaţă marele compozitor Beethoven, care a compus acolo nemuritoare lucrări muzicale. Mai tîrziu, castelul şi pămîntul înconjurător au devenit proprietatea bogătaşului Dreher. Din 1945, după eliberarea Ungariei, castelul, serios avariat, a fost restaurat de către stat cu mare cheltuială şi apoi, din 1949, destinat sediului Institutului de cercetări agricole.

Suprafaţa agricolă de care dispune Institutul este de 1.800 jugăre (cca. 1.107 ha). Pe a şasea parte din această suprafaţă se fac experienţe.

Prin grija deosebită a statului, Institutul dispune de aparatură modernă, care se dezvoltă într-una. Printre alte mărturii stă noua construcţie care se ridică alături de vechiul palat. In 1957, numărul lucrătorilor Institutului se ridica la 150, din care 51 colaboratori ştiinţifici.

Orientarea muncii Institutului se face în două mari direcţii — una privind cercetări complexe legate de nevoile nemijlocite ale producţiei agricole, alta privind probleme teoretice de mare perspectivă, care în cele din urmă vor servi şi ele dezvoltării practicii. In cadrul primei grupe de cercetări, atenţia se îndreaptă mai ales asupra a 3 plante principale: griul de toamnă, porumbul şi lucerna. In cadrul celei de a doua grupe de probleme, preocupările principale privesc cercetările de genetică, fiziologie şi agrochimie.

Rezultatele obţinute pînă în prezent prezintă interes deosebit pentru agricultura romînească. Mîndria colectivului de cercetători de la Martonvàsàr o constituie crearea hibrizilor dubli de porumb, care în medie depăşesc cu 20 la sută producţia la hectar obţinută de cele mai productive soiuri raionate.

Hibridul dublu de porumb M.V.-5 (Martonvàsàr 5) este semi-timpuriu, avînd o perioadă de vegetaţie de aproximativ 120 zile. Aceasta constituie un lucru deosebit de important în cazurile cînd porumbul este plantă premergătoare pentru grîu.

Acest hibrid a produs pînă la 8 tone şi chiar 10 tone boabe la hectar, fiind predispus să dea mulţi ştiuleţi. Are tulpina înaltă, cu multe frunze; Institutul lucrează în continuare la sporirea rezistenţei lui la cădere. Raionat din anul 1953, M.V.-5 era deja cultivat în 1956—1957 pe o suprafaţă de cca. 60.000 ha.

Un alt hibrid dublu de porumb, M.V.-1, are o coacere mai tardivă cu circa 10 zile decît M.V.-5, dar este mai productiv cu 15%—20% decît acesta şi cu o tulpină mai rezistentă. El merge mai bine în regiunile sudice ale Ungariei. Dintre alţi aproape 50 de hibrizi dubli de perspectivă, se remarcă îndeosebi M.V.-26 care se coace cam la aceeaşi dată cu M.V.-5 şi este productiv ca şi M.V.-1, avînd o masă vegetativă dezvoltată.

Cercetările întreprinse cu hibrizii dubli de porumb au mai arătat un lucru extrem de util de ştiut şi anume că dacă în prima generaţie (F1) sporul de producţie se ridică la 20% faţă de soiurile raionate, în generaţia a 2-a (F2) sporul este de numai 4,5%, iar în generaţia a 3-a (F3) producţia scade sub nivelul producţiei soiurilor raionate.

Merită atenţie rezultatele obţinute şi în crearea altor soiuri de plante. Printre acestea se numără cele 4 soiuri raionate de orz de primăvară (dintre care M.V. 101, M.V. 102, M.V. 104, pentru bere şi unul furajer) care, deţin aproape trei sferturi din suprafaţa cultivată pe ţară cu această plantă.

Noul soi de in de fuior I.B. 413 întrece în producţie şi în calitatea fibrei soiul străin „Concurent" folosit înainte. Avînd o maturitate mai tardivă ca soiul „Concurent", recoltarea lui nu coincide cu aceea a cerealelor.

Cunoscute în lumea întreagă sînt soiurile locale de lucernă, rezistente la ger şi la secetă, mult căutate la export.

Rezultate interesante promit şi lucrările de folosire a izotopilor în agricultură. Cercetări vaste sînt întreprinse în acest Institut în domeniul agrotehnicii. Am remarcat că se dă o mare atenţie cercetărilor privitoare la cel mai potrivit spaţiu nutritiv pentru porumbul dublu hibrid. Cea mai bună variantă s-a dovedit pînă acum spaţiul nutritiv de 0,28 m.p., adică 53x53 cm cu o plantă la cuib.

Superioritatea metodei semănatului în cuiburi dispuse în pătrat are o mare importanţă în extinderea prăşitului mecanizat. Interesantă este şi metoda elaborată de prof. Kolbay la Gödöllö şi experimentată şi la Martonvàsàr, metodă care e cunoscută acum şi la noi. Porumbul se seamănă în două rînduri, la distanţă de 40 cm între ele. După aceea se lasă o porţiune liberă lată de 260 cm; urmează din nou două rînduri apropiate la 40 cm unul de altul. Semănîndu-l după acest sistem, se obţin aproximativ 35.000 plante la hectar. Pe solul nisipos unde a fost experimentată metoda, au fost obţinute 4—6 tone boabe la hectar şi o micşorare a cheltuielilor de producţie cu 30—50 la sută. Rezultatele privind numărul plantelor la cuib (una sau două) cu păstrarea aceluiaşi număr de plante la hectar au fost asemănătoare.

Concluzii pozitive s-au dedus din cercetările privitoare la folosirea culturilor duble, din aclimatizarea ierbii de Sudan şi mai ales a sorgului etc.

Rezultatele experimentale obţinute de Institut se introduc pe scară largă în producţia agricolă a Ungariei. Mai mult de 10 la sută din suprafeţele de porumb (a doua cultură importantă după grîu în R.P.U. — care deţine aproximativ o pătrime din suprafaţa arabilă a ţării) au fost însămînţate în 1957 cu sămînţă hibridă. In 1960, această suprafaţă va creşte la 50 la sută.

Am întîlnit numeroşi colaboratori ai Institutului din diferite unităţi agricole socialiste, unde se pun în practică rezultatele obţinute de Institut. Metoda Kolbay de pildă se experimentează în peste 50 gospodării de stat şi cooperative agricole de producţie. Rezultatele obţinute în aceste gospodării întăresc constatarea că sarcina ştiinţei agricole trebuie să fie în primul rînd legătura strînsă cu producţia agricolă.

Aş mai aminti încă un fapt care ar putea interesa pe unii cercetători de la staţiunile noastre experimentale. La Institutul de cercetări agricole Martonvàsàr atenţia oamenilor de ştiinţă se îndreaptă nu numai spre parcelele experimentale — ci aproape în egală măsură şi spre sectorul de producţie al staţiunii.

Aceasta explică de ce la Martonvàsàr producţiile în cultura mare sînt atît de ridicate, încît constituie într-adevăr un model de urmat: 3.300 kg grîu la hectar de pe 230 ha, 3.600 kg orz de toamnă la ha (medie pe 5 ani) etc.

Deşi se preocupă de probleme de cercetare exclusiv în sectorul vegetal, Institutul are mai ales pentru nevoile sporirii fertilităţii solului şi un efectiv de animale cu o productivitate înaltă. De exemplu, la cireada de 200 de vaci s-a obţinut o medie anuală de 4.000 kg lapte pe cap de vacă.

In 1955 Institutul a fost vizitat de 105 delegaţii străine; în anii următori numărul vizitatorilor a sporit simţitor. Tovarăşii maghiari au subliniat dorinţa lor de a intensifica considerabil legăturile de colaborare cu oamenii de ştiinţă romîni, care vor fi oricînd bine veniţi la Martonvàsàr.

Institutul Martonvàsàr are legături şi cu diferite întreprinderi şi institute din ţările capitaliste din apusul Europei, care adresează aci numeroase cereri în legătură cu livrarea de sămînţă de porumb dublu hibrid. Acest lucru m-a făcut să mă gîndesc că şi în acest domeniu ar exista posibilităţi mari de colaborare economică între ţara noastră şi R.P.U.

Hibrizii dubli de porumb maghiari se cultivă în condiţii pedo-climatice destul de apropiate de acelea ale ţării noastre. Cred că această problemă ar putea fi analizată de forurile competente din ţara noastră pentru a importa şi cultiva eventual hibrizi de porumb din R.P. Ungară.

Specialiştii din R. P. Ungară, Austria ca şi din ţări din apusul Europei au subliniat avantajele mari ale cultivării hibrizilor dubli de porumb creaţi la Martonvàsàr. La Fuchsenbigl, în Austria, M.V.-5 a depăşit pe o perioadă de 3 ani cu 20 la sută productivitatea celui mai bun hibrid american.

In condiţiile Ungariei, tot pe o medie de 3 ani, M.V.-5 a depăşit cu 19 la sută hibrizii americani Visconsin. Faţă de hibridul american „Pioneer" hibrizii M.V. s-au dovedit tot aşa de productivi — şi simţitor mai timpurii — ceea ce este o mare calitate. Cam aceleaşi rezultate se întrevăd şi din compararea (care e în curs) cu 5 hibrizi canadieni.

La noi nu s-a acordat în trecut o importanţă deosebită verificării hibrizilor dubli de porumb maghiari în condiţiile ţării noastre. Cu toate acestea, la centrul experimental ARAD al Comisiei de stat pentru încercarea soiurilor s-a constatat — cu toate că deocamdată nu există rezultate decît pentru un singur an — o comportare bună a acestor hibrizi. Astfel, M.V.-5 a dat în 1956 o producţie de 5.152 kg la hectar, ceea ce a constituit un spor de 521 kg/ha faţă de soiul L. Phister raionat, luat ca martor, adică de 111,2 la sută.

Este interesant de arătat că în acelaşi an, tot faţă de producţia soiului raionat L. Phister (martor) de 4.707 kg/ha, hibrizii dubli de porumb americani au dat 4959 kg/ha—105% (Pioneer 302), 4905 kg/ha — 104,2 la sută (Pioneer 312), 5492 kg/ha — 116,6 la sută (Pioneer 332), şi 4933 kg/ha — 104,8 la sută (Pioneer 339).

Datele anului 1957, care urmează să fie prelucrate, ca şi ale anilor următori, vor lămuri desigur mai complet această problemă. Prietenia strînsă ce există între patria noastră şi vecina noastră de la apus creează condiţii cu totul prielnice pentru intensificarea considerabilă a colaborării în diversele domenii ale agriculturii şi între Institutele de cercetări ştiinţifice şi oamenii de ştiinţă care lucrează în cadrul lor.

Ing. O. FENEŞAN

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1 Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".